

การออกแบบสื่อโฆษณาเพื่อการรณรงค์เรื่องความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูก  
Parental Expectations for Their Children's Academic Attainment



นาย ภาวัต ถานะภิรมย์

ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิตยศิลป์ ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา ๒๕๕๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบสื่อโฆษณาเพื่อการรณรงค์เรื่องความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูก  
Parental Expectations for Their Children's Academic Attainment



คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง  
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา  
วิชานิตศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *อภินันท์* ..... วันที่ *12 มิ.ย. 2560*  
(อาจารย์ อภินันท์ สุ่มทุมพฤกษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การออกแบบสื่อโฆษณาเพื่อการรณรงค์เรื่องความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูก  
Parental Expectations for Their Children's Academic Attainment

ชื่อ

นาย ภาวัต ถานะภิรมย์

สาขาวิชา

นิเทศศิลป์

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

๒๕๖๐

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ อภินันท์ สุ่มทุมพฤษ์



บทคัดย่อ

โครงการนี้สร้างขึ้นมาเพื่อรณรงค์เรื่องความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูก แสดงให้เห็นถึงผลกระทบและปัญหาที่มีเป็นประจำในครอบครัวแต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ และ ไม่มีผู้ใหญ่คนไหนสนใจกับปัญหานี้อย่างจริงจัง เห็นได้จากทุกข่าววันนี้ปัญหาเกี่ยวกับเด็กที่กดดันตัวเองมากไปหรือรับแรงกดดันจากพ่อแม่จนทำให้ต้องใช้ชีวิตอยู่ในสิ่งที่ตนเองไม่สามารถเลือกได้หรือไม่มีโอกาสได้เลือก บางอย่างยังสะท้อนให้เห็นถึงความผิดพลาดในการกระทำนี้ที่ส่งผลถึงพวกเขาทั้งปัจจุบันและในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
๑  บทนำ.....	๑
๑.๑  ความเป็นมาของโครงการ.....	๑
๑.๒  วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	๑
๑.๓  ขอบเขตของโครงการ.....	๑
๑.๔  ขอบเขตโครงการ.....	๒
๑.๕  แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	๒
๑.๖  ขั้นตอนการทำงาน.....	๒
๑.๗  ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๒
๒  ความคาดหวัง.....	๓
๒.๑  ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	๓
๒.๒  วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๓
๒.๓  กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๔
๒.๔  แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	๔
๒.๕  ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษา.....	๖
๒.๖  สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๘
๓  ข้อมูลกรณีศึกษาเรื่องความคาดหวัง.....	๑๐
๓.๑  บทความ.....	๑๐
๓.๒  กระทู้.....	๑๐
๓.๓  เด็ก.....	๑๑
๓.๔  ผู้ปกครอง.....	๑๒
๓.๕  สรุป.....	๑๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
๔ การออกแบบโฆษณา.....	๑๕
๔.๑ การสร้างสรรค์งานโฆษณา.....	๑๕
๔.๒ กลยุทธ์ในการสร้างสรรค์งานโฆษณา.....	๑๕
๔.๓ แนวความคิดในการโฆษณา.....	๑๖
๔.๔ การจูงใจการโฆษณา.....	๑๗
๕ แบบร่างชิ้นงานโฆษณา.....	๑๘
๕.๑ แนวคิดทางการออกแบบโฆษณา.....	๑๘
๕.๒ แบบร่างโฆษณาสิ่งพิมพ์.....	๑๘
๕.๓ แบบร่างหนังโฆษณา.....	๑๙
๕.๔ สรุบบนแบบร่างโฆษณาสิ่งพิมพ์.....	๒๒
๕.๕ สรุบบนแบบร่างหนังโฆษณา.....	๕๐
๖ ผลงานสำเร็จ.....	๖๓
๖.๑ โฆษณาสิ่งพิมพ์.....	๖๓
๖.๒ หนังโฆษณา.....	๖๕
๗ บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	๘๑
๗.๑ บทสรุป.....	๘๑
๗.๒ ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา.....	๘๑
๗.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๘๑
๗.๔ ประโยชน์ที่ได้รับ.....	๘๑
บรรณานุกรม.....	๘๒
ประวัติผู้วิจัย.....	๘๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๒.๑ ภาพจากกระทู้ที่ ๑ .....	๑๐
๒.๒ ภาพจากกระทู้ที่ ๒ .....	๑๑
๒.๓ ภาพจากกระทู้ที่ ๒ .....	๑๒
๒.๔ ภาพประกอบเรื่องความคาดหวัง.....	๑๔
๕.๑ ภาพถ่ายประกอบแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๑ .....	๑๙
๕.๒ ภาพถ่ายประกอบแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๒ .....	๑๙
๕.๓ ภาพสเก็ตแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๑ .....	๒๐
๕.๔ ภาพสเก็ตแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๒ .....	๒๐
๕.๕ ภาพประกอบแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๑ .....	๒๑
๕.๖ ภาพสเก็ตแบบร่างสิ่งพิมพ์โฆษณา ๓ .....	๒๑
๕.๗ สตอรี่บอร์ดแบบร่างหนังสือโฆษณา “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” .....	๒๒
๕.๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑ .....	๒๓
๕.๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒ .....	๒๓
๕.๑๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๓ .....	๒๔
๕.๑๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๔ .....	๒๔
๕.๑๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๕ .....	๒๕
๕.๑๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๖ .....	๒๕
๕.๑๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๗ .....	๒๖
๕.๑๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๘ .....	๒๖
๕.๑๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๙ .....	๒๗
๕.๑๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๐ .....	๒๗
๕.๑๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๑ .....	๒๘
๕.๑๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๒ .....	๒๘
๕.๒๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๓ .....	๒๙
๕.๒๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๔ .....	๒๙
๕.๒๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๕ .....	๓๐
๕.๒๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๖ .....	๓๐
๕.๒๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๗ .....	๓๑
๕.๒๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๘ .....	๓๑
๕.๒๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๙ .....	๓๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
๕.๒๗	“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Science ๒๐ .....	๓๒
๕.๒๘	“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Science ๒๑ .....	๓๓
๕.๒๙	“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Science ๒๒ .....	๓๓
๕.๓๐	“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Science ๒๓ .....	๓๔
๕.๓๑	“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Science ๒๔ .....	๓๔
๕.๓๒	สตอรี่บอร์ดแบบร่างหนังโฆษณา “คุณพ่อยุคหิน” .....	๓๕
๕.๓๓	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑ .....	๓๖
๕.๓๔	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒ .....	๓๖
๕.๓๕	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๓ .....	๓๗
๕.๓๖	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๔ .....	๓๗
๕.๓๗	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๕ .....	๓๘
๕.๓๘	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๖ .....	๓๘
๕.๓๙	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๗ .....	๓๙
๕.๔๐	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๘ .....	๓๙
๕.๔๑	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๙ .....	๔๐
๕.๔๒	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๐ .....	๔๐
๕.๔๓	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๑ .....	๔๑
๕.๔๔	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๒ .....	๔๑
๕.๔๕	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๓ .....	๔๒
๕.๔๖	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๔ .....	๔๒
๕.๔๗	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๕ .....	๔๓
๕.๔๘	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๖ .....	๔๓
๕.๔๙	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๗ .....	๔๔
๕.๕๐	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๘ .....	๔๔
๕.๕๑	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๑๙ .....	๔๕
๕.๕๒	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๐ .....	๔๕
๕.๕๓	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๑ .....	๔๖
๕.๕๔	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๒ .....	๔๖
๕.๕๕	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๓ .....	๔๗
๕.๕๖	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๔ .....	๔๗
๕.๕๗	“คุณพ่อยุคหิน” Science ๒๕ .....	๔๘

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๕.๕๘ ภาพถ่านประกอบสรุปแบบร่างโฆษณาสิ่งพิมพ์ .....	๔๙
๕.๕๗ สตอริบอร์ดแบบร่างหนังสือโฆษณา “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” .....	๕๐
๕.๕๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑ .....	๕๑
๕.๕๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒ .....	๕๑
๕.๖๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๓ .....	๕๒
๕.๖๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๔ .....	๕๒
๕.๖๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๕ .....	๕๓
๕.๖๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๖ .....	๕๓
๕.๖๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๗ .....	๕๔
๕.๖๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๘ .....	๕๔
๕.๖๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๙ .....	๕๕
๕.๖๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๐ .....	๕๕
๕.๖๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๑ .....	๕๖
๕.๖๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๒ .....	๕๖
๕.๗๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๓ .....	๕๗
๕.๗๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๔ .....	๕๗
๕.๗๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๕ .....	๕๘
๕.๗๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๖ .....	๕๘
๕.๗๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๗ .....	๕๙
๕.๗๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๘ .....	๕๙
๕.๗๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๙ .....	๖๐
๕.๗๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๐ .....	๖๐
๕.๗๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๑ .....	๖๑
๕.๗๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๒ .....	๖๑
๕.๘๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๓ .....	๖๒
๖.๑ ภาพผลงานจริงโฆษณาสิ่งพิมพ์ ๑ .....	๖๓
๖.๒ ภาพผลงานจริงโฆษณาสิ่งพิมพ์ ๒ .....	๖๔
๖.๓ ภาพผลงานจริงโฆษณาสิ่งพิมพ์ ๓ .....	๖๔

ภาพที่	หน้า
๖.๔ ผลงานสตอรี่บอร์ดหนังโฆษณา “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” .....	๖๕
๖.๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑ .....	๖๖
๖.๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒ .....	๖๖
๖.๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๓ .....	๖๗
๖.๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๔ .....	๖๗
๖.๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๕ .....	๖๘
๖.๑๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๖ .....	๖๘
๖.๑๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๗ .....	๖๙
๖.๑๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๘ .....	๖๙
๖.๑๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๙ .....	๗๐
๖.๑๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๐ .....	๗๐
๖.๑๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๑ .....	๗๑
๖.๑๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๒ .....	๗๑
๖.๑๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๓ .....	๗๒
๖.๑๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๔ .....	๗๒
๖.๑๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๕ .....	๗๓
๖.๒๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๖ .....	๗๓
๖.๒๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๗ .....	๗๔
๖.๒๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๘ .....	๗๔
๖.๒๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๑๙ .....	๗๕
๖.๒๔ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๐ .....	๗๕
๖.๒๕ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๑ .....	๗๖
๖.๒๖ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๒ .....	๗๖
๖.๒๗ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๓ .....	๗๗
๖.๒๘ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๔ .....	๗๗
๖.๒๙ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๕ .....	๗๘
๖.๓๐ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๖ .....	๗๘
๖.๓๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๗ .....	๗๙
๖.๓๒ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๘ .....	๗๙
๖.๓๓ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง” Scence ๒๙ .....	๘๐

## บทที่ ๑

### บทนำ

#### ๑.๑ ที่มาและความสำคัญของโครงการ

วัยทารกพ่อแม่อยากให้ลูกมีพัฒนาการรอบด้าน นิ่ง คลาน ยืน เดิน พูด ฯลฯ เป็นไปด้วยความเร็ว เมื่อเข้าสู่วัยเรียน อยากให้ลูกเรียนเก่ง อยากให้ลูกเรียนโรงเรียนชื่อดัง อยากให้มีความพิเศษ ถ้าไม่พิเศษ ก็ต้องเสริมการเรียนรู้พิเศษกันอุตลุด พอเข้าสู่วัยรุ่น อยากให้ลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดัง อยากให้ลูกเป็นหมอหรือประกอบอาชีพที่พ่อแม่คิดว่าน่าจะดีสำหรับลูก พอลูกเข้าสู่วัยผู้ใหญ่อยากให้ลูกทำงานที่ดี บริษัทมั่นคง มีชื่อเสียง มีเงินเดือนสูงๆ และเมื่อลูกเข้าสู่วัยที่พร้อมจะสร้างครอบครัว ก็อยากให้ลูกมีคู่ครองที่ดี มีฐานะมั่นคง มีเงินทองมั่งคั่ง และเมื่อมีลูก ก็อยากให้หลานได้ดี อยากให้... ฯลฯ วงจรของความคาดหวังของคนเป็นพ่อแม่แทบจะไม่เคยสิ้นสุด เราอาจจะได้ยินคำตอบของความคาดหวังของพ่อแม่ว่าขอเพียง “อยากให้ลูกเป็นคนดี” “อยากให้ลูกมีความสุข” แต่พอเอาเข้าจริง สุดท้ายความคาดหวังของคนเป็นพ่อแม่ก็มักแปรสภาพไปตามกระแสอยู่เสมอๆ และความหมายของการเป็นคนดีหรือมีความสุขก็จะขึ้นอยู่กับสายตาของพ่อแม่ เจือปนไขของความดี ก็อาจจะเริ่มว่า “ถ้าลูกเรียนเก่ง เรียนดี ในอนาคตก็จะมีงานดีๆ ทำ และเมื่อมีงานทำ ก็จะได้เงินเยอะๆ และเมื่อมีเงินเยอะๆ ก็สามารถจะหาซื้ออะไรก็ได้ ก็จะมีความสุข” หรือเจือปนไขของความดี ก็อาจจะเริ่มที่ “การเชื่อฟังพ่อแม่ คือเด็กดี การเรียนหนังสือเก่งๆ เป็นเด็กดีของพ่อแม่” โดยหารู้ไม่ว่า เจือปนไขบนความคาดหวังที่ไม่มีที่สิ้นสุดของพ่อแม่จะนำไปสู่อะไรในตัวลูกบ้าง เด็กบางคนสามารถปรับตัวได้ และพร้อมเปิดรับความคาดหวังจากพ่อแม่ได้ก็ไม่มีปัญหา แต่เด็กที่ไม่สามารถแบกรับความคาดหวังจากพ่อแม่ได้ก็ไม่น้อย ท้ายสุดเด็กเหล่านั้นจะอยู่อย่างไร ชาวคราวในท่วงทำนองที่เด็กจำนวนไม่น้อยต้องตัดสินใจเลือกหนทางชีวิตผิดพลาด เพียงเพราะไม่สามารถแบกรับความคาดหวังจากพ่อแม่ได้ บางคนถึงขั้นกลายเป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรมก็มีให้เห็นมาแล้ว

จึงทำให้เกิดโครงการรณรงค์ในเรื่องนี้ขึ้น

#### ๑.๒ กลุ่มเป้าหมาย

พ่อ แม่ ผู้ปกครองและผู้ใหญ่ทุกคนที่ยังยึดติดกับความคิดสมัยเก่า

#### ๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑.๓.๑ ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหานี้

๑.๓.๒ แก้ไขสิ่งที่ทำไปหรือยังทำอยู่ที่ยังส่งผลเสียกับลูก

๑.๓.๓ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น

๑.๔ ขอบเขตโครงการ

แคมเปญโฆษณาณรงค์ โดยประกอบไปด้วย

๑.๔.๑ สื่อสิ่งพิมพ์(Print Ads) ๓ ชิ้น

๑.๔.๒ วิดีโอโฆษณา(TVC)

๑.๕ แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

๑.๕.๑ ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา

๑.๕.๒ หาเคสปัญหาจากข่าวและบุคคลทั่วไป

๑.๕.๓ หาประเด็นโอเดียเพื่อนำมาใช้พัฒนาต่อ

๑.๕.๔ เสนอโอเดีย

๑.๖ ขั้นตอนการทำงาน

๑.๖.๑ ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา

๑.๖.๒ หาเคสปัญหาจากข่าวและบุคคลทั่วไป

๑.๖.๓ หาประเด็นเป็นโอเดีย

๑.๖.๔ ลงมือทำตามโอเดีย

๑.๖.๕ คิดปรีน คิดหนัง

๑.๖.๖ ลงมือทำ

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๗.๑ ทำให้เกิดการนึ่กคิดสำหรับคนที่ประสบปัญหา

๑.๗.๒ ให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจถึงการกระทำของตนเองที่มีผลด้านลบถึงจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม

๑.๗.๓ ได้เรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานโฆษณาที่มีขั้นตอนและลงมือทำด้วยตนเอง เป็นการฝึกฝนเพื่อวันข้างหน้าในการทำงานจริง

## บทที่ ๒

### ความคาดหวัง

#### ๒.๑ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ผู้ปกครองเมื่อตัดสินใจนำบุตรหลานเข้ามาฝากให้ทางสถานศึกษาอบรมสั่งสอนมักมีความคาดหวังในสถาบันในหลายๆด้านเช่นด้านบุคลากร ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านบริหารจัดการ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ด้านวิชาการเป็นต้น ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่มองเห็นรูปธรรมที่เอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี แต่ความคาดหวังสูงสุดที่ผู้ปกครองปรารถนาอย่างยิ่งก็คือคุณภาพการศึกษาของบุตรหลานตนเองเมื่อ สำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องมีความสมบัตติตามที่ต้องการ และถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ เหนือสิ่งใดที่ครูจะต้องร่วมมือกัน สร้างให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

การส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น จะผลักดันให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนพัฒนายิ่งขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพ.ศ.๒๕๔๒และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่)พ.ศ.๒๕๔๕(หมวด๘ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มาตรา ๕๘ ข้อ ๒) และแผนการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองกำหนดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษา โดยให้สถานศึกษาทำการศึกษาความต้องการ ความคาดหวังต่างๆที่ผู้ปกครองต้องการให้ทางโรงเรียน บริหารจัดการให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยซึ่งเป็นหัวหน้างาน วิจัยและพัฒนาโรงเรียนดรุณราชบุรีวิทยการ มีความสนใจศึกษา ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อคุณภาพ ของผู้เรียนขอโรงเรียนในด้านต่างๆ เพื่อเสนอผลการวิจัยและข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนมีคุณภาพสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สองและตรงตามความต้องการของผู้ปกครองต่อไป

#### ๒.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนดรุณราชบุรี วิทยการจำแนก ตามด้านมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม,ด้านมีความรู้ทักษะ พื้นฐานและทักษะในงานอาชีพ และด้านดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

### ๒.๓ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความ คาดหวังของผู้ปกครองที่มีคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนโรงเรียนดรุณาราชบุรี วิทยการภายใต้การจัดการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ สอง (พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๖๑) ผู้วิจัย ได้พิจารณาถึงความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา ต่อคุณภาพผู้เรียน ตามเป้าหมายของการปฏิรูป ด้านมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม, ด้านมีความรู้ ทักษะพื้นฐานและทักษะในงานอาชีพ และด้านดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (มีสุข)

ความคาดหวัง ของผู้ปกครองต่อ คุณภาพผู้เรียนโรงเรียนดรุณาราชบุรี วิทยการ ๓ ด้าน - ด้านมีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมที่เหมาะสม, - ด้านมีความรู้ทักษะพื้นฐานและทักษะในงานอาชีพ(เก่ง) -ด้านดำรงตนอยู่ใน สังคมได้อย่างมี ความสุข

### ๒.๔ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

จากการศึกษาเอกสาร พบว่า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความคาดหวังได้ดังนี้ ศุภรักษ์ ธชนรงค์ (๒๕๕๐, หน้า ๑๖)กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึงความมุ่งหวัง ที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือการได้รับผลที่ปรารถนาไว้ของแต่ละบุคคล ที่มีความคาดหมาย และมีความเชื่อมั่น ต่อระดับผลงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลกา หนดต่างกัน ตามเป้าหมายที่กา หนดไว้ ในการทำงานแต่ละครั้งสุพัตรา จุณณะปิยะ (๒๕๔๖, หน้า ๒๐)กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการของความรู้สึกราคิด การคาดคะเน หรือการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งใดสิ่งหนึ่งการคิดในสิ่ง ที่เป็นไปได้ถึงระดับผลงานที่บุคคลกา หนดหรือคาดหมายว่า จะทำได้เป็นผลมาจากประสบการณ์เดิมของ บุคคลที่มีความต้องการบางอย่างจากบางคนและความต้องการให้บางคนกระทำบางอย่างให้ตน และสิ่งที่คาด หวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงอาจไม่ตรงกันเสมอไป

อริยา คูหา (๒๕๔๖, หน้า ๗๓-๗๔)กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกนี้เมื่อเติบโตขึ้น ในช่วงอายุหนึ่งที่มีความต้องการความรู้สึกราคิดเป็นของตัวเองหรือเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเติบโตขึ้น ในทางความคิด ทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตัวเองเพื่อต้องการให้เกิดความสำเร็จและ ในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับ ความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้นอาจจะเป็ความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็ความคาดหวังให้กับ บุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตัวต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้ สุภักฎาณี สุขสาราญ (๒๕๔๔, หน้า ๑๘)กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง สภาพ

การประเมินความสามารถของตนเองกับความสำเร็จของงานสูง ในทางตรงข้ามหากบุคคลมีความสามารถต่ำ ไม่ตั้งใจจะหา ไปสู่ความสำเร็จในการทำงานตามที่หวังผล สมยศ พันธุ์กสิกร (๒๕๔๒, หน้า ๖)กล่าวว่า ความคาดหวังคือการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นและสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น หากสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นตามความคาดหวังจะทำให้บุคคลที่คาดหวังในสิ่งนั้น มีความพึงพอใจและสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่เกิดขึ้นตามความคาดหวังจะทำให้บุคคลที่คาดหวังในสิ่งนั้นไม่มีความพึงพอใจ

วรรณิ ลิ้มอักษร (๒๕๕๑, หน้า ๑๒๘-๑๓๐)ได้กล่าวว่าทฤษฎีความคาดหวังเป็นทฤษฎีแรงจูงใจที่ Edwards และ Atkinson พัฒนาขึ้นมาจากความเชื่อที่ว่า การที่บุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จขึ้นอยู่กับความคาดหวังต่อรางวัลที่จะได้เป็นผลตอบแทน ซึ่งอาจเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$M = P \times I$$

M คือ แรงจูงใจ หรือ Motive

P คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จที่บุคคลรับรู้ หรือ Perceived probability of success

I คือ คุณค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นผลตอบแทนจากความสำเร็จ หรือ Incentive valued of success

นั่น คือ บุคคลจะมีแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงานเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ ๒ ประการ คือการรับรู้หรือการประเมินตนเองของบุคคลว่าเมื่อเขาจะหาสิ่งหนึ่งสิ่งใด มีความเป็นไปได้ หรือมีโอกาสประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ นั้น หรือไม่มากน้อยเพียงใดกับคุณค่าของสิ่งล่อใจที่บุคคลจะได้รับเป็นผลตอบแทนจากการทำ งานนั้น ๆ เช่น เมื่อผู้เรียนที่พิจารณาว่าถ้าตนมีความพยายามก็จะเป็นไปได้ได้รับปริญญาเกียรตินิยมจากการเรียน และเขาเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าของปริญญาเกียรตินิยมว่ามีความสำคัญสำหรับเขาสูงมาก ก็จะส่งผลให้เขาทุ่มเทกำลังความสามารถ พยายามเรียนอย่างเต็มที่หรือมีแรงจูงใจในการเรียนสูง ผลการเรียนก็ออกมาดีแต่ถ้าบุคคลใดเห็นแต่คุณค่าของสิ่งล่อใจและคิดว่า เป็นไปได้น้อย หรือเป็นไปได้ไม่ได้ที่จะทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ หรือบุคคลใดที่ไขความพยายามเพียงเล็กน้อยก็สามารถทำงานได้สำเร็จ(มีความเป็นไปได้สูงมากที่จะหา งานได้สำเร็จ)ความสำเร็จที่ได้มาโดยง่ายก็จะทำให้บุคคลไม่เห็นคุณค่าของสิ่งล่อใจที่ได้เป็นผลตอบแทน สภาพการณ์ที่บุคคลรับรู้ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานที่สูง หรือต่ำ จนเกินไป จะเป็นอุปสรรคต่อการเกิดแรงสูงใจของบุคคลเป็นอันมากจะทำให้ท้อแท้หมดกำลังใจ หรือไม่ได้ตั้งใจทำงานให้เต็มกำลังความสามารถได้

## ๒.๕ ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษา

พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับ เด็กมากที่สุด สายใยความรักความผูกพันระหว่างเด็กกับ พ่อ แม่เป็นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งมั่นคงและยาวนานเป็นพลังยิ่งใหญ่ที่จะช่วยผลักดันในการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ ประสบความสำเร็จได้ด้านการศึกษา ก็เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยเกี่ยวกับครอบครัวในรอบ ๓๐ ปีที่ผ่านมา พบว่า ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองและโรงเรียน นอกจากทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านวิชาการแล้ว ยังช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายจิตใจและอารมณ์และสังคม อันจะช่วยให้มีความก้าวหน้าของชีวิตต่อไปในอนาคตด้วย

การเลี้ยงดูเอาใจใส่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่จะต้องให้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ของลูก ส่งเสริมพัฒนาการสร้างโอกาสการเรียนรู้แก่ลูกให้เหมาะสมกับวัยของลูกเริ่มตั้งแต่เด็กอยู่ในครรภ์มารดา ในช่วงแรกเกิดเข้าสู่วัยทารกวัยอนุบาลวัยเรียน จนถึงวัยรุ่นทุกๆ ช่วงวัยพ่อแม่จะต้องช่วยให้เขามีโอกาส ได้เห็น ได้ฟัง ได้สัมผัส ทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ให้มากเสมอ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากทุกเรื่อง ทุกเวลาทุกสถานการณ์ฟังตระหนักไว้มือว่า นั่นคือครูคนแรกของลูกเป็นคนแรกที่จะมา พาลูกของเราเองไปสู่เส้นทางความรอบรู้แห่งชีวิต ความรอบรู้มิได้หมายถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนวิชาการเพียงส่วนเดียว หรือการส่งลูกเข้าโรงเรียนเพียงอย่างเดียวแท้จริงการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับ สมองของลูกนั้น มีการเรียนรู้วิชาการเพื่อเป็นรากฐานของการศึกษาเล่าเรียนขั้นต่อๆ ไปกับการเรียนรู้เพื่อเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตให้เป็นปกติสุขการเรียนรู้เกิดขึ้นทั้งในบ้าน ในห้องเรียน และนอกห้องเรียนอันกว้างใหญ่ไพศาล เด็กจะต้องเรียนรู้จากสิ่งเหล่านั้น พร้อมๆ กัน

พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนเข้าใจว่า เมื่อส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนแล้วหมดภาระหน้าที่ของพ่อแม่และยกความรับผิดชอบเลี้ยงดูอบรมป้อนิสัยให้โรงเรียนเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องระบบโรงเรียนสามารถแบกรับภาระหน้าที่แทนพ่อแม่ผู้ปกครองได้เพียงบางส่วนเท่านั้นครูอาจารย์อาจอบรมวิชาการได้ส่วนด้านความประพฤติมารยาทการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอาจดูแลได้บ้าง หรือเสริมสร้างประสบการณ์กิจกรรมบางอย่างที่ทางบ้านไม่อาจจัดหาให้ได้เช่น การปลูกฝังคุณค่าด้านต่างๆ ของชีวิต คุณธรรมจริยธรรม การฝึกฝนทักษะชีวิต การสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ที่หลากหลายในสังคม

แม้โรงเรียนจะช่วยได้บ้างแต่ก็ไม่อาจแทนที่บทบาทของพ่อแม่ได้อย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น ในสังคมโลกปัจจุบันจะมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการดำรงชีวิตใญ่อยู่รอดปลอดภัยอย่างชาญฉลาดสามารถเผชิญหน้ากับ สถานการณ์ที่ยุ่่งยากก็เป็นทักษะอีกอย่างหนึ่งที่แน่นอนว่าพ่อแม่ครอบครัวจะมีบทบาทในการให้การเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด

หาผู้ปกครองคาดหวังประโยชน์สูงสุดอันจะเกิดแก่บุตรหลานของเราในเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองและโรงเรียนหรือสถานศึกษาจา เป็นต้องร่วมมือให้มีจุดหมายไปในทิศทางเดียวกัน มีความเข้าอกเข้าใจเป็นหนึ่งเดียวและสื่อสารกันอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอแม้ว่า บ้านกับโรงเรียนจะมีบทบาทแตกต่างกันในการทำหน้าที่ดูแลพัฒนาเด็ก แต่ด้วยความสามารถทั้งสองฝ่ายมีความคาดหวังอยู่ที่เด็กหรือผู้เรียนเช่นเดียวกันการช่วยกันคิดช่วยกันทำช่วยกันสร้างสรรค์ร่วมกันแก้ไขรับผิดชอบ มิใช่ต่างฝ่ายต่างทำภาระของตนเพียงเพื่อบรรลุไปตามหน้าที่ความสำเร็จของการเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองและความสำเร็จของสถานศึกษา ล้วนเป็นความสำเร็จเดียวกันนั้น คือความรู้ความดีงามและความสุขความสามารถในการพึ่งตนเอง และสร้างสรรค์ของลูกหลานสังคมไทยของเรา

## ๒.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Social Sciences) ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

### ตอนที่ ๑

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา) นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่(Frequency)และค่าร้อยละ(Percentage)นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงใต้ตาราง

### ตอนที่ ๒

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความคาดหวังของผู้ปกครองต่อคุณภาพผู้เรียน ตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ๓ ด้านโดยการหาค่าเฉลี่ย(Mean : X)และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงใต้ตาราง มีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดหลักเกณฑ์ของเบสต์และคานน์(Best&Kann,อ้างถึงใน วริอาพร พงศ์อาจารย์, ๒๕๔๒ : ๑๐๐) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐ หมายความว่า มีความคาดหวัง มากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙ หมายความว่า มีความคาดหวัง มาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ หมายความว่า มีความคาดหวัง ปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ หมายความว่า มีความคาดหวัง น้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙ หมายความว่า มีความคาดหวัง น้อยที่สุด

## สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน ๒๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖๐ อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๔๐-๔๙ปี จำนวน ๑๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕๐ ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน ๑๔๙ คนคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๙๐ และมีอาชีพรับจ้าง เป็นส่วนใหญ่ จำนวน ๑๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๐ และส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของของ นักเรียนระดับ ปวช. จำนวน ๒๔๐ คนคิดเป็นร้อยละ๗๔.๕๐

ความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนตรุณราชบุรีพิณชยการ ต่อ  
คุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ ๒ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก  
( $X = 4.38, S.D. = 0.67$ ) เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่าทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านมี คุณธรรมจริยธรรมและ  
ค่านิยมที่เหมาะสม (ดี) เป็นด้านที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงสุด รองลงมาคือ ด้านดำรงตน  
อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (มีสุข) และด้านมีความรู้ทักษะพื้นฐาน และทักษะในงานอาชีพ(เก่ง)เป็นความ  
คาดหวังลำดับสุดท้าย



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### ข้อมูลกรณีศึกษาเรื่องความคาดหวัง

#### ๓.๑ บทความ

วัยรุ่นมีความเครียดหลายเรื่อง ดูวัยรุ่นวัยลับสน ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ฮอโมนอันเป็นตามวัย และทำให้วัยรุ่นมุ่งค้นหาตัวตน บุคลิกภาพ การแต่งกาย เรียกร่องอิสรภาพ และสิ่งต่างๆอีกมาก ซึ่งสู่วัยรุ่นแต่ละคนก็มีนิสัยทางเลือกที่แตกต่างกันบนความลับสนยุ่งเหยิงทางจิตใจนั้น บางคนเลือกเป็นคนเรียบร้อย ตอบรับคำพ่อแม่ แต่ก็ขอ(แอบ)ทำนอกเรื่องบ้าง บางคนก็เลือกที่จะพุ่งชน พ่อว่ามาฉันทัน ไม่สน เถียงเข้าจนทะเลาะเหนียวไปกันทั้งสองฝ่ายก็มี แต่ก็มีอีกหลายคนทีเลือกที่จะเก็บทุกอย่างไว้นใจ แล้วทำตามทุกอย่างที่พ่อแม่ต้องการ เพราะพ่อแม่ตอบสนองให้ทุกอย่างจนรู้สึกเพียงพอในแง่ของข้าวของเงินทองต่างๆ จนไม่ลำบากกายใดๆแล้ว เพียงแต่ต้องตามใจวิถีพ่อแม่ในการเรียน การเล่นบางอย่างเท่านั้น

ถ้าลูกรุ่นเองตอบสนองต่อความต้องการของพ่อแม่ได้ดีพอ ก็คงโชคดีไป แต่ไม่มีลูกรุ่นคนไหนที่ไม่ต้องการทำตามความต้องการของตนเองหรือก่ะ ยกเว้นเขาจะเก็บไว้ลึกสุดของหัวใจ เพราะกลัวพ่อแม่ผิดหวัง กลัวพ่อแม่เสียใจ

#### ๓.๒ กระทั่ง

**ทำใจดี ตลอดชีวิต โดนพ่อแม่บังคับตลอดเลย!**

เลขที่กระทู้ 2114345 เข้าชม 340 คน ตอบ 10 คน คะแนนโหวต 2 คะแนน

**Visitor**  
ผู้เยี่ยมชม

Name : ชาเนียร์ภัสเดราโน [IP : 118.172.78.109]  
Email / Msn : -  
วันที่: 5 เมษายน 2554 / 16:07

Tag: ร้องไห้, อยากรู้อยากเห็น, เหนื่อย (เพิ่ม Tag)

**HOT** ชมเจอบุ๊ตเตอร์ เพื่อน คนรัก เป็นนักประดิษฐ์มีไอเดีย รินทอออก TV ช่อ 3 ตัว

**HOT** ติดตาม Me-D จดหมายข่าวจาก Dek-D.com ฉบับย้อนหลังได้ที่นี่

Tweet ออกเพื่อน | แบ่งปันเพื่อน FB

★ เก็บกระทู้ไว้ใน My.iD | พิมพ์กระทู้ | +1 0

ผมเหนื่อยที่จะต้องทำตามพ่อแม่แล้ว ตั้งแต่จำความได้ ผมโดนบังคับให้ทำโน่นทำนี่ เรียนโน้นเรียนนี้ เยอะแยะไปหมด ผมไม่กล้าแม้แต่จะตัดสินใจเองในการทำอะไรซักอย่าง ททุกอย่างที่อยากทำ ผมต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อน ไม่ใช่ผมคิดเองไม่ได้หรอกนะครับ แต่พ่อแม่รักผมมาก แต่ในขณะเดียวกัน ผมก็อยู่ภายใต้ความกดดันใหญ่หลวง การคาดหวังในครอบครัวสูงมาก และผมท้อ ผมเหนื่อย ผมเบื่อกำลังจะต่ออะไรของพ่อแม่แล้ว ผมอยากเป็นตัวของตัวเอง ผมอยากเปลี่ยนแปลงแล้วนะ มีอะไรหลายอย่างที่ผมคิดว่าผมน่าจะทำได้ และพ่อแม่ควรเคารพในตัวผมและการตัดสินใจของผม แต่ก็ไม่กล้า ตอนนั้น ผมเริ่มสงสัยแล้วหละสิว่าพ่อแม่จะเกิดผมมาทำไมถ้าไม่คิดจะให้ผมมี'ชีวิตเป็นของตัวเอง'เลย?!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเนื้อความในกระทู้ ลูกแค่น้อยใจ สงสัย เศร้าใจเท่านั้น แต่จากหลายเหตุการณ์ที่ผ่านมา และข้อมูลศึกษาของนักจิตวิทยาวัยรุ่น ทำให้เห็นว่าลูกมักถูกดันจากความคาดหวังของพ่อแม่มาแล้วจะค่อยๆ กลายเป็นคนที่ไม่มีควมนับถือตนเอง ไม่เชื่อมั่นในการตัดสินใจของตนเอง(ไม่ใช่แค่จากเรื่องคำพูดอย่างเดียว) และกลายเป็นคนที่หมกมุ่นใจในการใช้ชีวิตในที่สุด ลูกบางถูกความคาดหวังของพ่อแม่บังคับไว้ กระทั่งวันหนึ่งเครียดจัดและไม่สามารถแก้ไขปัญหาดตนเองได้ จนถึงขั้นทำร้ายสิ่งรอบตัว และตนเองในที่สุด เช่น ข่วนนักเรียนเผาโรงเรียนเพราะเรียนได้เกรดไม่ดี กลัวพ่อแม่ว่า เป็นต้น

๓.๓ เด็ก

เป็นเรื่องปกติที่พ่อแม่และผู้ใหญ่ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า จะวางแผนจากสิ่งที่ตนเองประสบผ่านมาในชีวิต เพื่อให้ลูกหลานได้รับสิ่งที่ดีที่สุด ปัญหาความคาดหวังของลูกรุ่นหลายๆ คน เลยสะสมมาแต่เด็กๆ ที่พ่อแม่ให้ทำ ให้เรียนโน่นนี่หลายๆ ให้ลูกเรียนพิเศษต่างๆ หวังว่าลูกจะเพียบพร้อมในอนาคต หรือกลัวลูกไม่ได้อาชีพที่สดใส่ก็จะกำหนดทางเดินให้กันตั้งแต่แรกๆ เลย กวดวิชาเข้าโรงเรียนดีๆ อยากให้ลูกเรียนหมอ จบวิศวะ ให้เข้าสายวิทย์ดีกว่า แต่ลูกชอบภาษาจีน ลูกก็ไม่ว่าเรียนวิทย์ไปอย่างจำใจพอจะเข้ามหาวิทยาลัยก็อยากให้ได้คณะดีๆ ลุ้นลูกแทบใจขาด แต่ลูกจะขาดใจไปแล้ว เพราะพ่อแม่ลุ้นมาก ลูกก็เครียดมากไปด้วย เรียกว่า รับรู้ความคาดหวังของพ่อแม่มาเต็มๆ ทั้งที่พ่อแม่ไม่ได้พูดบอกอะไร หรือบอกเหมือนกัน เช่น ไม่เป็นไร ไม่ต้องเครียดนะ แต่ลูกตีความหมายไปอีกแบบยิ่งเครียดมากขึ้นไปอีก

เหมือนกัน ทำเป็นพูดว่าไม่ติดไม่เป็นไร  
แต่สายดาเน่แบบ ติดเถอะ ทำให้ได้เถอะ TT\_\_\_\_\_TT

แล้วแบบพ่อแม่เราเป็นแบบนี้ด้วย  
เคยถามว่าไม่ติดมหาลัยดั่งๆไม่เป็นไรไหม้ย?  
พ่อก็บอกว่าไม่เป็นไร แต่หลังๆเริ่มคำนิยมตามคนอื่น  
เราก็อยากให้พ่อแม่ภูมิใจนะ แต่เราเป็นเรา ไม่ได้เป็นคนอื่น

คนเรียนก็เหนื่อยไป เครียด จิตตก กอดตัน แอ็ก



Visitor  
ผู้เยี่ยมชม

Name : ฝรอยด<> [ IP : 124.120.208.81  
Email / Msn : -  
วันที่: 5 เมษายน 2554 / 11:03

## ความคิดเห็นที่ 31



เห็นด้วย

เห็นด้วย 0 คน :

เหมือนกันแม่ว่าเรียนที่ไหนก็ได้



แต่แววดานะลึกดตันซัดๆ



New Member

Name : สร้อย < MyID > [G] [IP : 182.92  
Email / Msn :  
วันที่: 7 เมษายน 2554 / 12:37

๓.๔ ผู้ปกครอง

หนทางสู่นาคตที่ถูกต้องสำคัญก็จริง แต่อย่าลืมว่า ความคาดหวังอันเกิดจากความต้องการให้ลูกได้ดีในทางหนึ่งๆที่พ่อแม่ปู่ไว้นั้น อาจไม่ใช่สิ่งที่ลูกต้องการก็ได้ ดังที่นักจิตวิทยาวัยรุ่น กล่าวไว้ว่า ความคาดหวังของพ่อแม่อาจทำร้ายลูกทางอ้อมได้ พ่อแม่ให้มาก ก็คาดหวังมากโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอนาคต หรือเรื่องพฤติกรรมต่างๆ ก็ตาม เช่น ลูกเคยเป็นหัวหน้าห้อง มีภาวะผู้นำ ภูมิใจลูกมาก พอลูกเปลี่ยนโรงเรียนก็หวังว่าลูกจะได้เป็นหัวหน้าห้องอีกหรือคิดว่าลูกต้องได้เป็นประธานนักเรียนไปเลย บอกลูกต่างๆ นาๆ ว่า เป็นหัวหน้านะลูก ลูกเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกขนาดนี้ต้องได้เป็นประธานนักเรียนแน่ๆ เป็นต้น ลูกก็กดดันว่าจะต้องเป็นผู้นำ กระทั่งรู้สึกต้องทำตลอดเวลา ต้องเข้าหาครู ต้องเป็นเด็กดี ทั้งที่จริงๆแล้ว ไม่ว่าจะวัยรุ่นคนไหนก็ต้องอยากออกนอกกฎกันบ้าง เล็กน้อยก็ยังดี สุดท้ายภาวะความเป็นผู้นำที่ดีก็กลายเป็นดาบเข้าฟันเข้าหาตัวลูกเสียอย่างนั้น เพราะลูกรู้สึกว่าจะต้องทำตามความคาดหวังของพ่อแม่ เปื่อ รำคาญ ที่จะต้องเป็นคนเก่งของพ่อแม่เสมอ

### ๓.๕ สรุป

ดังนั้น พ่อแม่ควรวางความคาดหวังของตนเองให้พอดีกับความต้องการของลูก เพื่อมิให้ความหวังดีไปกดดันลูกโดยไม่รู้ตัว พ่อแม่จึงควรให้โอกาสลูกค้นหาตนเองตามศักยภาพ ความสามารถ และความสนใจของลูก มากกว่าการทำตามความต้องการของพ่อแม่ และการที่จะให้โอกาสลูกค้นหาตนเองในหนทางที่พ่อแม่ดูแลได้นั้น ต้องมีวิธีการที่เป็นกลาง คือ ให้ทั้งสองฝ่ายยอมรับเหตุผลของกันและกัน

๑. พ่อแม่บอกเหตุผลของตนเองว่าทำไมห่วงและอยากให้ลูกทำสิ่งที่ถูกต้อง

๒. ลูกก็ต้องมีเหตุผลเพียงพอที่จะทำในสิ่งที่ตนเองต้องการทำด้วย

๓. พ่อแม่ฟังเหตุผลของลูก แล้วเก็บรายละเอียดของสิ่งที่ลูกอยากทำ ออกมาเสนอเป็นทางเลือกให้ลูกได้เลือกดีกว่า โดยมีเสนอของทั้งสองฝ่าย ฝ่ายพ่อแม่ที่อาจลดข้อแม้ต่างๆ ลง และของลูกที่เพิ่มข้อควรระวังลงไป ความคาดหวัง พ่อแม่หรือลูกที่แบกไว้จนเจ็บ แน่นอนว่าพ่อแม่ต้องเปิดใจยอมรับความเห็นของลูก อย่าให้ความผิดพลาดในอดีตของตนเองมาตัดสินการตัดสินใจของลูก เพราะวันเวลาและสังคมเปลี่ยนความคิดของเราอาจไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ของลูกก็ตอนนี้นี้ก็ได้ ในอดีตเราอาจผิดพลาด แต่อาจไม่ใช่กับลูกเรา แล้วหากเราฟังและพิจารณาเหตุผลที่ลูกให้แล้วว่ามันพอยอมรับได้ มีเหตุผลพอ ก็ควรยอมรับข้อเสนอ นั้น และนำมาเสนอเป็นทางเลือก

๔. เมื่อลูกเลือกสิ่งใดแล้ว ก็ควรปล่อยให้ทำ หากลูกดูเหมือนจะพลาดพลั้งก็อย่าเพิ่งห้ามหรือออกปกป้องในทางใดทางหนึ่งไปก่อนเสีย ลองปล่อยให้ลูกได้ทำสิ่งที่เลือกนั้นก็ได้อีก ความผิดพลาดจะช่วยให้ลูกเรียนรู้ ในส่วนนี้ผู้เขียนเห็นด้วยกับวิธีการเลี้ยงลูกของฝรั่งที่ปล่อยให้ลูกทำงานเอง ทำนั่นนี่เองแต่ด้วยรุ่นตอนต้น (ม.๑) เลยค่ะ ในขณะที่พ่อแม่คนไทยส่วนใหญ่เรา กว่าจะยอมปล่อยให้ลูก อย่างน้อยก็ต้องเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว ดังนั้นจึงมีลูกม.๖ หลายคนวางแผนว่าจะไปเรียนไกลๆ บ้าน ให้ห่างจากพ่อแม่เลย



## การออกแบบโฆษณา

### ๔.๑ การสร้างสรรค์งานโฆษณา

การสร้างสรรค์งานโฆษณาเป็นความพยายามในการใช้การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ตลอดจนแนวคิดไปสู่ผู้บริโภคตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การโฆษณาจึงต้องมีลักษณะสร้างสรรค์ โดยการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการตลาด ด้านผู้บริโภคและด้านสื่อโฆษณา เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างงานโฆษณาให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

### ๔.๒ กลยุทธ์ในการสร้างสรรค์งานโฆษณา

กลยุทธ์ในการสร้างสรรค์งานโฆษณา (Creative Strategy) เป็นขั้นตอนในการสร้างงานโฆษณาที่มีคุณภาพ สามารถสร้างความแปลกใหม่ โดยใช้ความรู้ เหตุผล จินตนาการสร้างเอกลักษณ์และแนวความคิดที่เหมาะสม สร้างความรู้สึกต่อเนื่องและแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างความคิดหรือสิ่งของ ประเด็นสำคัญในการสร้างสรรค์งานโฆษณามีดังนี้

#### ๔.๒.๑ การวิเคราะห์ลักษณะของผู้รับข่าวสาร

การวิเคราะห์ลักษณะของผู้รับข่าวสาร (Audience Characteristics) ซึ่งอาจเป็นผู้ฟัง ผู้อ่านหรือผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการโฆษณา เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ผลิตภัณฑ์ (Product) และคู่แข่ง (Competitor)

#### ๔.๒.๒ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการโฆษณา

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์งานโฆษณา (Creative Objective) สามารถกำหนดโดยถือเกณฑ์ ๓ ด้านคือ ๒.๑ วัตถุประสงค์ด้านการตลาด (Marketing Objective) โดยมุ่งที่จะกระตุ้นยอดขายจากผู้บริโภค พ่อค้าปลีก ตัวแทนจำหน่ายหรือพนักงานขาย ๒.๒ วัตถุประสงค์ด้านพฤติกรรม (Action Objective) เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดการตอบสนองเช่น การทดลองใช้ การตัดสินใจซื้อหรือการซื้อในปริมาณที่มากขึ้น

๔.๒.๓ วัตถุประสงค์ทางด้านจิตวิทยาและภาพพจน์ (Psychological and Image Objective)

เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจ เกิดความรู้สึกที่ดีหรือเกิดความภาคภูมิใจเมื่อใช้สินค้า

#### ๔.๓ แนวความคิดในการโฆษณา

การทำแนวความคิดหลักในการโฆษณา (Advertising Concept) เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพื่อดึงความสนใจ สร้างปฏิกริยาและทำให้สินค้ามีความแตกต่างจากคู่แข่งขั้นได้แก่

๔.๓.๑ จุดขายที่เป็นเอกลักษณ์ (Unique Selling Promotion) หรือ USP ในการค้นหาจุดขายที่เป็นเอกลักษณ์ โดยการค้นหาคุณสมบัติ ผลประโยชน์และจุดเด่นของสินค้าหรือบริการนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่ามีความเหนือกว่าคู่แข่งขั้นอย่างไร เช่น ความปลอดภัย ความคงทน ความสะดวก ความประหยัด

๔.๓.๒ การกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning) หมายถึงการกำหนดตำแหน่งของสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่าต่อจิตใจของผู้บริโภค และเป็นคุณสมบัติที่ผู้บริโภคยอมรับได้ รวมทั้งยังมีลักษณะที่แตกต่างจากคู่แข่งขั้นด้วยการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์อาจ กำหนดได้จากราคากลุ่มเป้าหมาย ส่วนผสมผลประโยชน์ หรือลำดับขั้นของผลิตภัณฑ์

๔.๓.๓ การสร้างบุคลิกภาพในตราสินค้า (Brand Personality) เพื่อให้ตราสินค้ามีความเหมาะสมและแตกต่างจากสินค้าคู่แข่งขั้น สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างความจดจำในตราสินค้าและเกิดความภาคภูมิใจเมื่อใช้สินค้าหรือบริการนั้น

๔.๓.๔ การสร้างภาพพจน์ในตราสินค้า (Brand Image) หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อตราสินค้า ทางด้านคุณสมบัติ บุคลิก อารมณ์และการผสมผสานในจิตใจของผู้บริโภค การโฆษณาเพื่อสร้างภาพพจน์จะพัฒนาโครงร่างด้านชื่อเสียงของตราสินค้า เช่น สายการบิน สถาบันการเงิน สุรา บุหรี่

๔.๓.๕ การสร้างเรื่องราวประจำตัวสินค้า (Inherent Drama) หมายถึง การสร้าง เรื่องราวประจำตัวสินค้าหรือลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความ สนใจ ติดตามและเกิดการซื้อ

#### ๔.๔ การจูงใจการโฆษณา

หมายถึง หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการโฆษณาเพื่อให้เกิดการตอบสนองหรือสร้างอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือบริการ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้๔.๑ การจูงใจด้านเหตุผล (Rational Appeals) หมายถึง ลักษณะที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เหตุผลในการเป็นเจ้าของสินค้า โดยมีเนื้อหาหมุ่งที่ข้อเท็จจริงการเรียนรู้ หลักเหตุผลในการจูงใจเช่น รูปลักษณ์ ข้อดี ราคา ความนิยม๔.๒ การจูงใจด้านอารมณ์ (Emotional Appeals) เน้นการให้ข่าวสารที่มีได้มุ่งขายสินค้าโดยตรง เป็นการสร้างภาพพจน์และการตอบสนองความรู้สึกหรือทัศนคติเช่น การตอบสนองด้านความปลอดภัย ความรักในครอบครัวหรือการประสบความสำเร็จในชีวิต

๔.๔.๑ การจูงใจด้านเหตุผลร่วมกับการจูงใจด้านอารมณ์ (Combining Rational Appeal and Emotional Appeals) คือ การใช้การจูงใจทั้งด้านเหตุผลและด้านอารมณ์ร่วมกัน

๔.๔.๒ การจูงใจด้านสังคม ศีลธรรมและสิ่งแวดล้อม (Social Morals and Environment Appeals) เป็นการเสนอข่าวสารเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเช่น การโฆษณาสถาบัน โฆษณารณรงค์ในเรื่องต่างๆ

## บทที่ ๕

### แบบร่างชิ้นงานโฆษณา

#### ๕.๑ แนวคิดทางการออกแบบโฆษณา

จากเนื้อหาและข้อมูลข้างต้นที่ศรึกษามาทำให้จับประเด็นนำมาเป็นไอเดียหลักในการทำงานได้สองทางซึ่งคิดจากพฤติกรรมของผู้ที่เค้าย้ายในการแยกไม่ออกถึงความคาดหวังและแรงกดดันจนส่งผลเสีย

๕.๑.๑ ไอเดีย: อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ

คอนเซ็ป: ชีวิตที่สอง

คำอธิบาย: พ่อแม่ทุกคนมีความฝัน ที่อยากจะให้ลูกเป็น หมอ ทนาย วิศวกร ฯลฯ และก็จะพยายามผลักดันให้ลูกของตนลงสารพัดสิ่งอย่างที่อยู่ในขอบเขตของฝันตนเอง โดยที่ลืมไปว่าลูกของตนเองก็มีความฝัน และในเมื่อลูกมีอาชีพในฝันคณะในฝัน แต่ดันขัดกับความฝันที่พ่อแม่คิดไว้ลูกจะกดดันแค่ไหน?

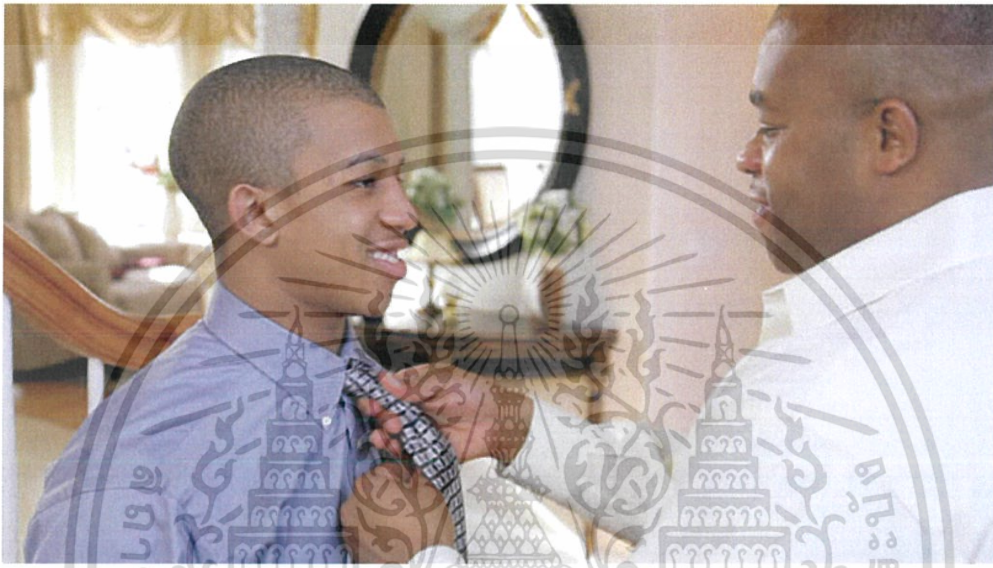
๕.๑.๒ ไอเดีย: คุณพ่อยุคหิน

คอนเซ็ป: ยุคหิน

คำอธิบาย: พ่อแม่ที่ยังมีความเชื่อและความคิดที่ว่าลูกตนเองต้องทำตามที่ตนเองบอก บงการชีวิตลูกและบังคับลูกสารพัดเชื่อมั่นว่าทางที่ตนเองเดินคือทางที่ถูก ต้องและต้องการให้ลูกเป็นอย่างที่ตนเองเป็นหรือเป็นในสิ่งที่ตนเองอยาก ให้เป็น ทั้งที่ความคิดนี้ในยุคสมัยนี้อาจดูล้าหลัง แต่ก็ยังมีคนกลุ่มนี้อยู่ เปรียบได้ว่าเป็นกลุ่มมนุษย์ยุคหินนั่นเองที่ไม่ยอมรับสิ่งใหม่ๆ และ ไม่เปิดใจรับความคิดเห็นของคนอื่น

## ๕.๒ แบบร่างโฆษณาสิ่งพิมพ์

### ๕.๒.๑ “ความคาดหวังทำร้ายลูก”

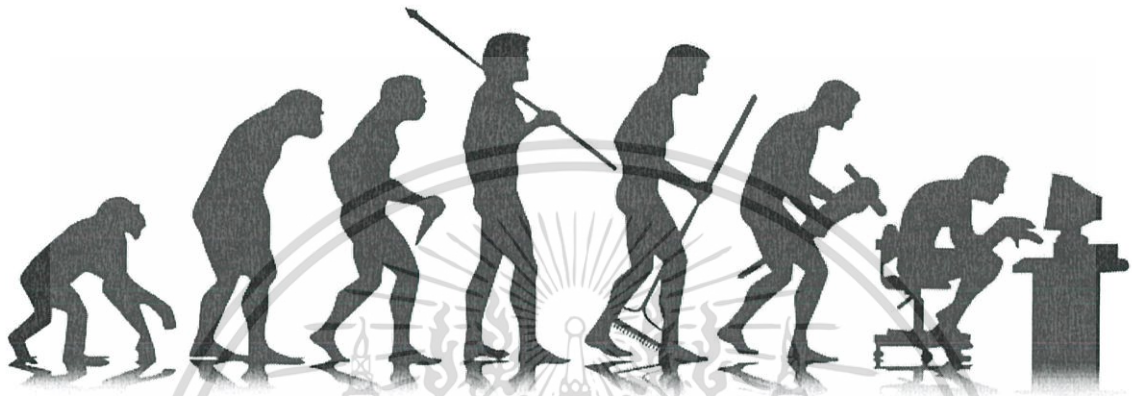


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๒๐</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕.๒.๑ “ความคิดเก่าๆจากคนยุคเก่าๆ”



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๒๑</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕.๓ แบบร่างหนังโฆษณา

๕.๓.๑ “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง”

คุณพ่อดีเด่น

1



“สิ่งที่คุณอยากรับประทานคืออะไร?”



พ่อ: พบในเมนูเสิร์ฟหรือว่าคุณจะเป็นแบบผม  
กระดกในเมนู “วิบิ” เป็นสิ่งสำคัญ



พ่อ: ภาควินชั่นดีดอเม้า



พ่อ: ภาควินชั่นดีดอเม้า



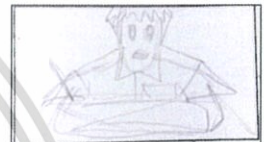
พ่อ: ไปลองเรียนด้วยกัน



พ่อ: หนึ่งกับออดหนึ่งคือยานช่าง



พ่อ: ต่อไป ก็ต้องเรียน



พ่อ: ลูกพวนี้คือ



พ่อ: หนึ่งกับออด? เป็นไปไม่ได้...



พ่อ: เสา อ่าจาย



พ่อ: เรียนพิเศษ ตัวผม



พ่อ: เวลาว่าง?



พ่อ: หนึ่งกับออด



พ่อ: หนึ่งกับออดช่าง?



พ่อ: หนึ่ง



พ่อ: หนึ่งกับออด



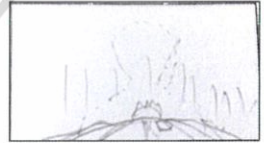
พ่อ: อนาคตของแผนเตรียมไว้ให้หมดแล้ว  
จนท้ายที่สุดแล้ว ต่อจากเมนูที่จัดจน ดัดกันจน



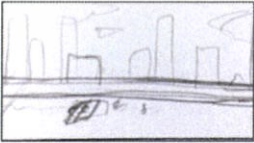
พ่อ: หนึ่งกับออด ที่กำลังถูกคุณพ่อ



พ่อ: หนึ่ง



พ่อ: หนึ่งกับออด



พ่อ: หนึ่ง



“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตของตัวเอง”



รักคุณเป็นห่วงคุณ  
อย่าใช้ชีวิตเป็นชีวิตที่สุขของคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot by Shot: “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง”

Shot ๑



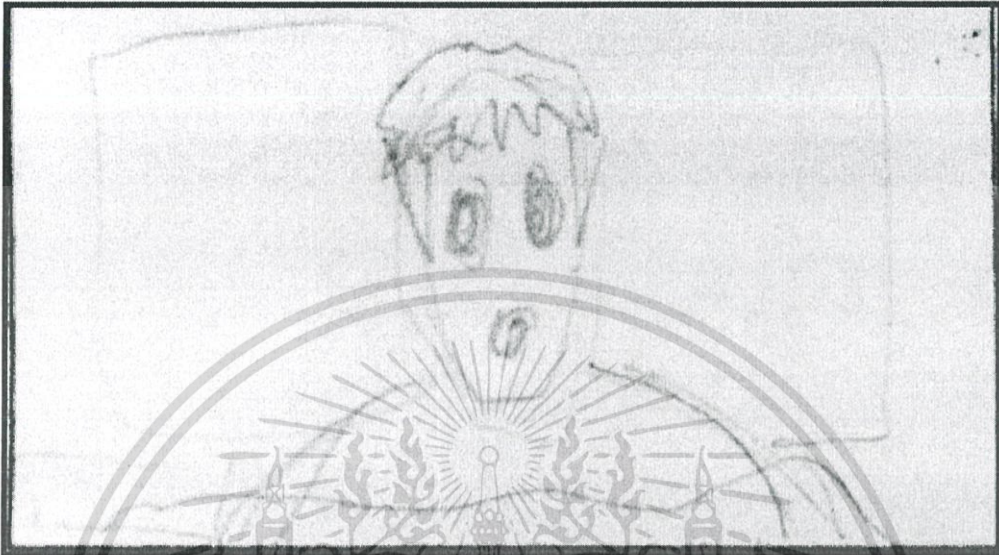
Shot ๒



พ่อ: ผมเป็นทนายและผมหวังว่าลูกผมจะเป็นแบบผม  
การจะเป็นทนาย “วินัย” เป็นสิ่งสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๓



พ่อ: ทุกๆวันตื่นต้องเข้า

Shot ๔



พ่อ: ทานข้าวต้องไว

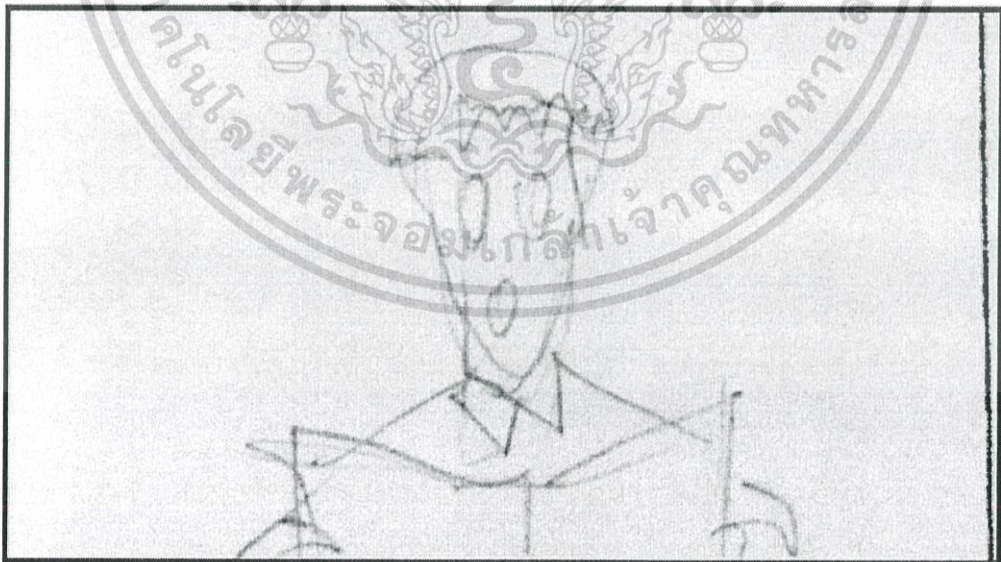
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๒๔  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๕



พ่อ: ไปโรงเรียนด้วยกัน

Shot ๖



พ่อ: หมั่นท่องหนังสือยามว่าง

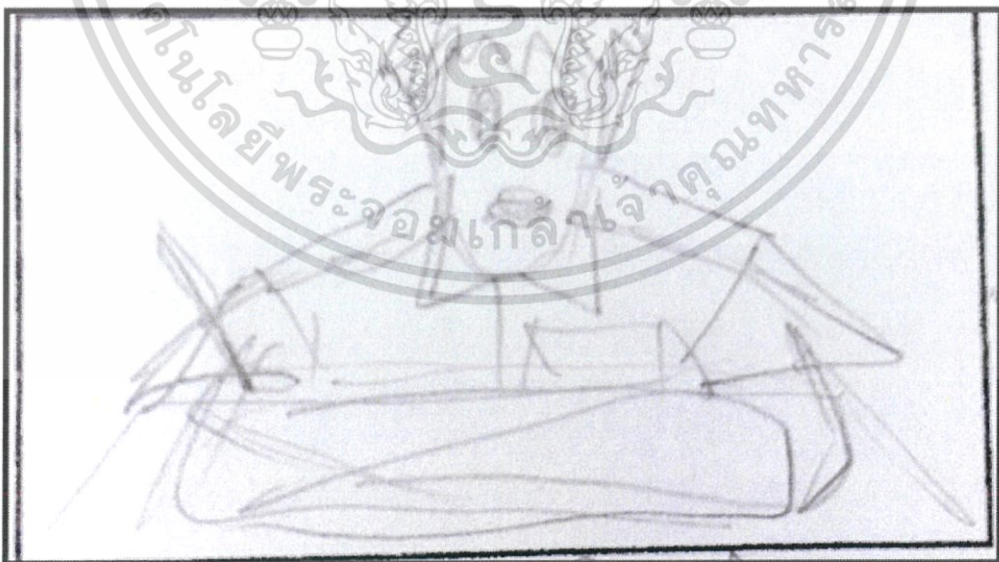
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๒๕  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๗



พ่อ: ต่อไป ก็ห้องเรียน

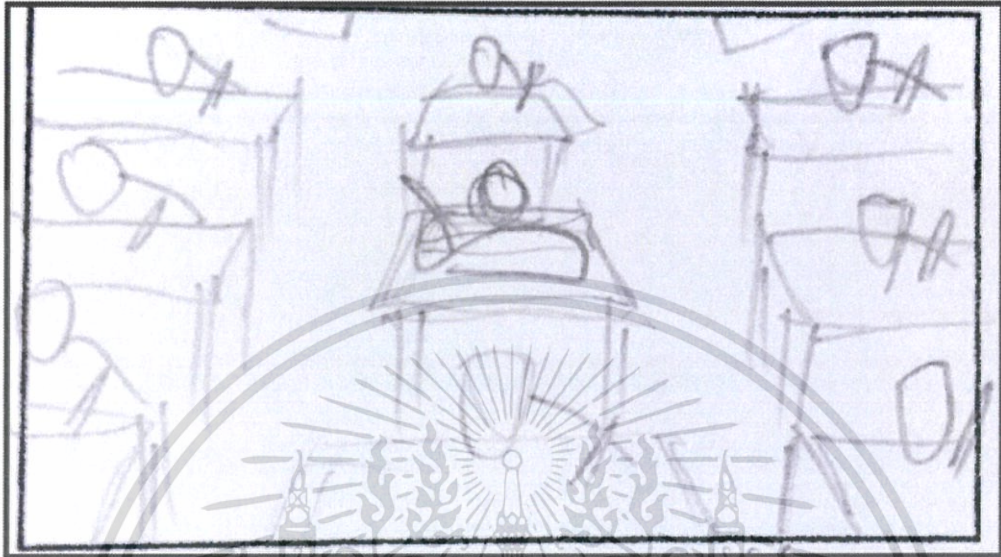
Shot ๘



พ่อ: ลูกผมชื่อ คิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๙



พ่อ: ห้องบิวย? มันไม่ใช่...

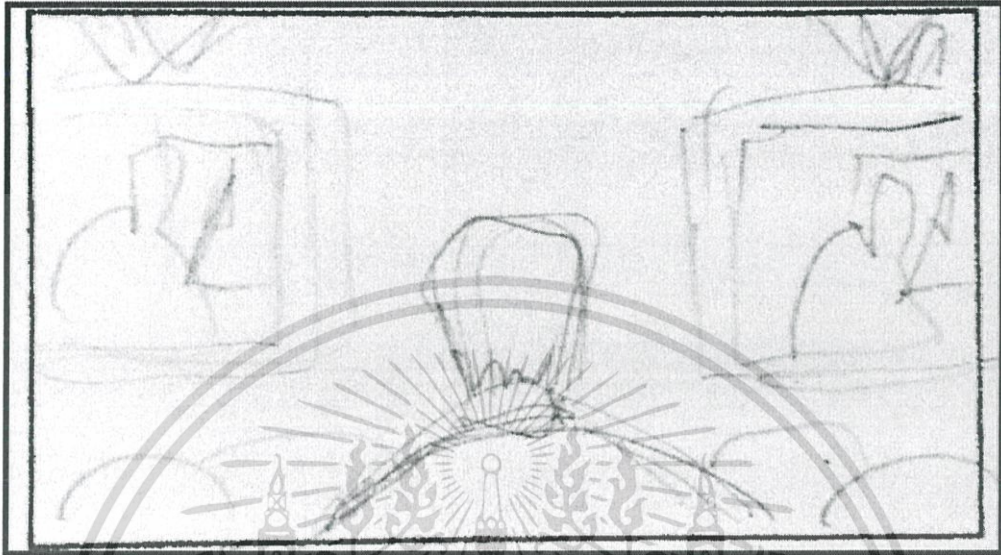
Shot ๑๐



พ่อ: เส่า อากิตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๑



พ่อ: เรียนพิเศษ ตัวเพิ่ม

Shot ๑๒



พ่อ: เวลาว่าง?

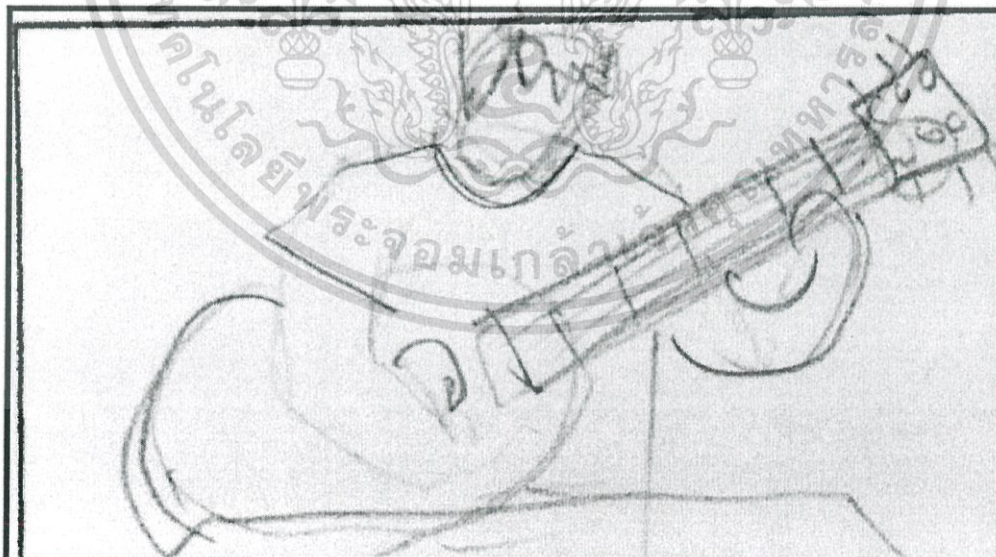
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๒๘  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๓



พ่อ: ก่องหนังสือ

Shot ๑๔



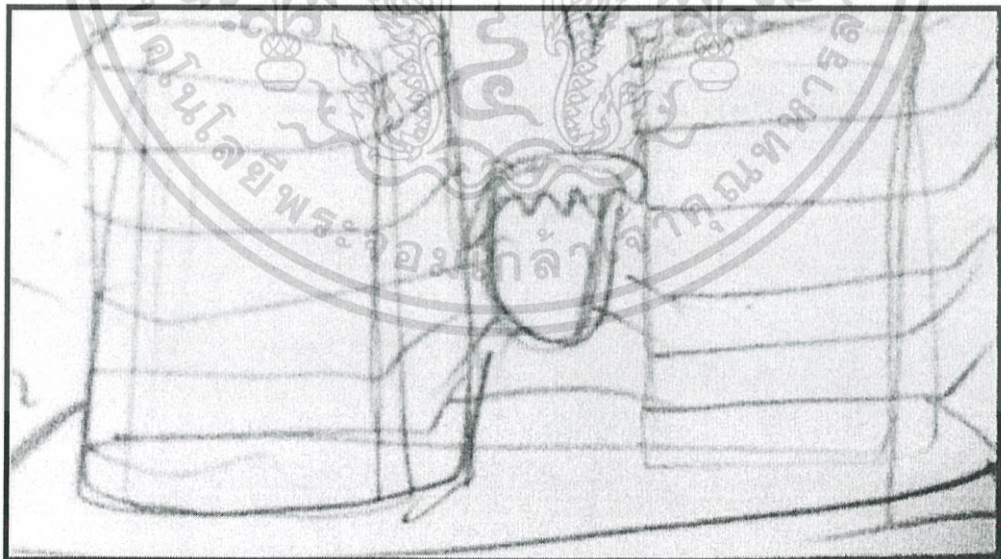
พ่อ: กิจกรรมยามว่าง?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๒๔</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๕



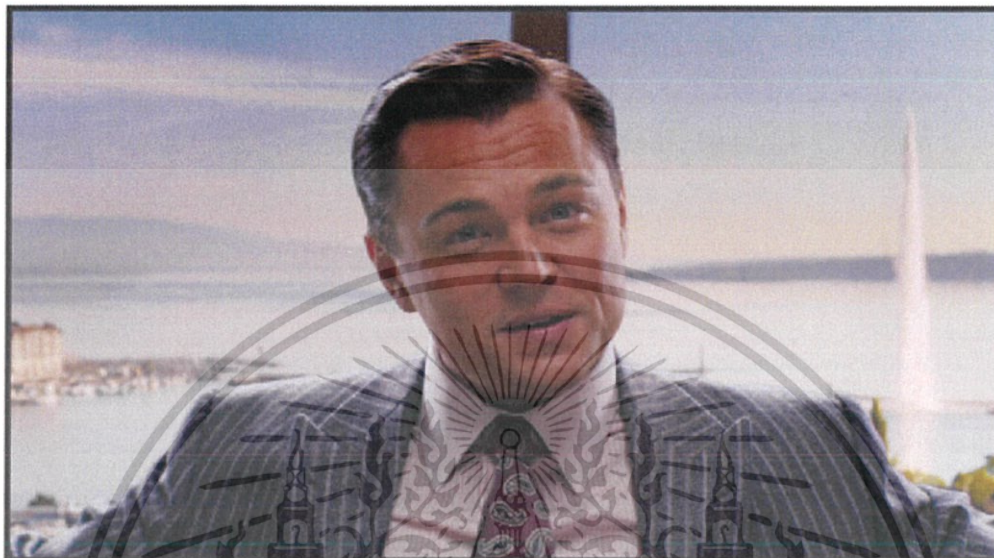
Shot ๑๖



พ่อ: ก่องหนังสือ

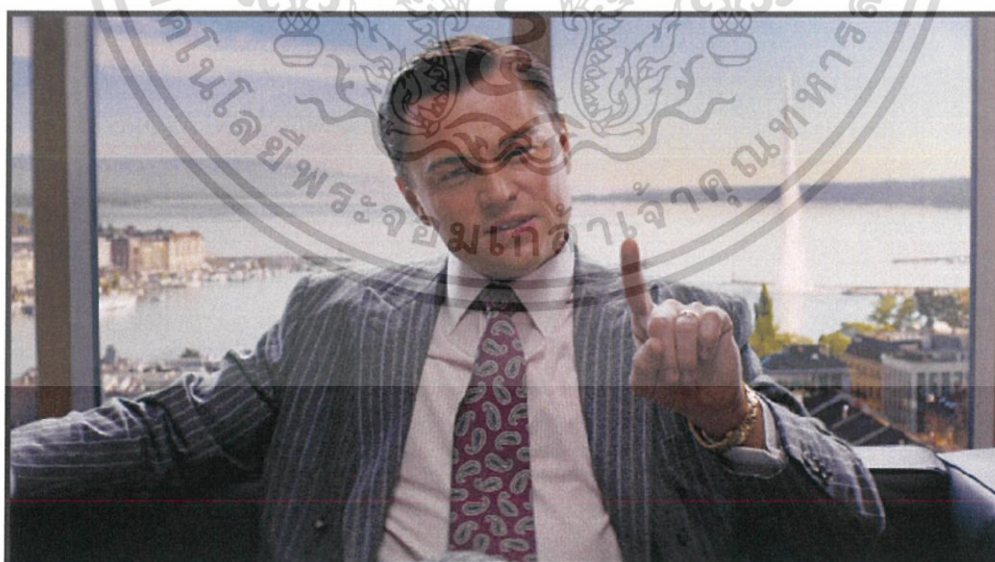
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๓๐  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๗



พ่อ: อนาคตของเขาผมเตรียมไว้ให้หมดแล้ว  
จบสายวิทย์มา ต่อกฎหมายหลังจบ ต่อโกนอก

Shot ๑๘



พ่อ: มั่นใจได้ ทำตามที่บอกลูกคุณเอง

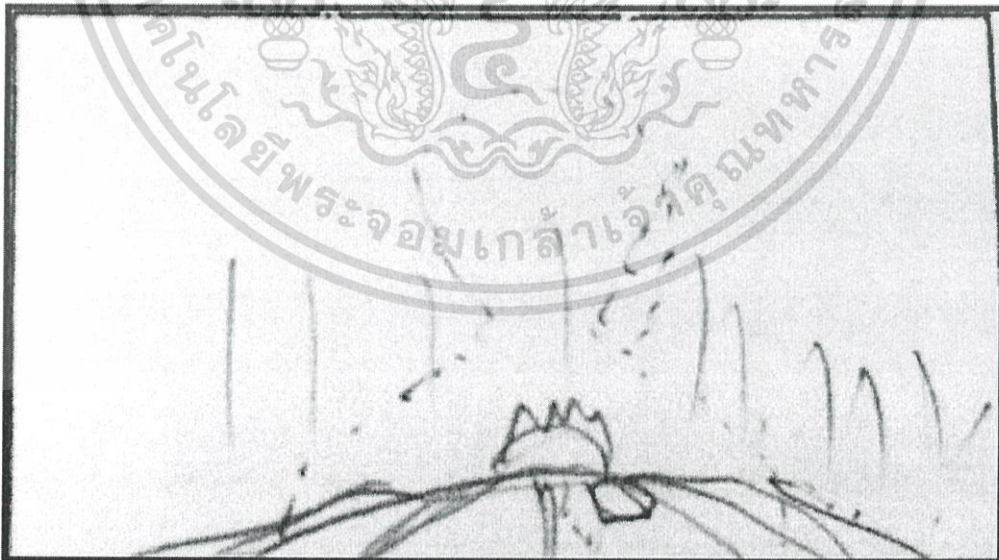
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๙



พ่อ: ก๊อบ

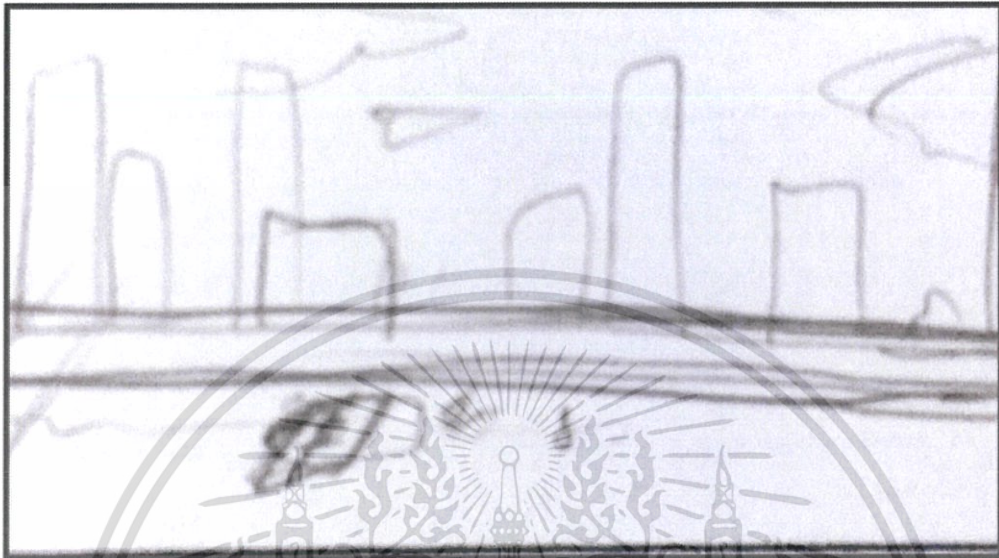
Shot ๒๐



พ่อ: เหมือนลูกผม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๓๒</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๑



พ่อ: แนนอน

Shot ๒๒



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๓

“ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตของตัวเอง”

Shot ๒๔

รักลูกเป็นห่วงลูก  
อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ

๕.๓.๒ “คุณพ่อยุคหิน”

พ่อยุคหิน



โหมก: ยี่สิบปียุคโบราณ  
มนุษย์ยุคหินกำลังดิ้นรนเพื่อเอาชีวิตรอด



โหมก: ด้อมารอดไปหาอาหารใหม่



โหมก: มอส



โหมก: ก็อาจมีในสมัยยุคหินตอนต้น



โหมก: ตั้งแต่ม... ๕... ๕



โหมก: ยี่สิบถึงยี่สิบห้า



โหมก: ด้วยความคิดว่าจากนั้นโยเซฟเป็นนักล่าสัตว์  
จึงคิดให้ลูกชายสอง คนไปหาอาหารด้วย  
โหมก เป็นเมฟิ



โหมก: เขาชอบที่จะไปบนหลังสัตว์



โหมก: เพราะหาหิน



โหมก: เขาเป็นสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตของงาน



โหมก: เขาชอบที่จะวางลูกของเขาเป็น หนึ่งกับเป็น



โหมก: เขาชอบที่จะวางลูกของเขาไว้ที่หน้าอก  
เพื่อให้มันอยู่กับเมื่อสัตว์ทำ



โหมก: มนุษย์หินนั้นยืนกันเป็นพรอนกับสิ่งอื่น



... (โหมก) ...



(Subtitle) โหมก: เนื่อ



(Subtitle) โหมก: ลูกของสัตว์มีลักษณะภายนอก ดู



(Subtitle) โหมก: พ่อของพวกพวก



(Subtitle) โหมก: ลูกของพวกพวก? ทำไมไม่ไปหา?



(Subtitle) โหมก: ก็ดีไป พ่อกับแม่ พ่อกับแม่แล้ว  
พวกเขาไม่ได้ พ่อกับแม่แล้ว



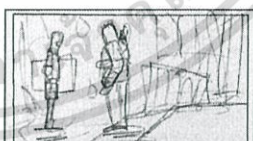
(Subtitle) โหมก: ทำไมไม่ทำตามที่พ่อสอน !!!  
(คนนำลูกด้วยอารมณ์ไม่)



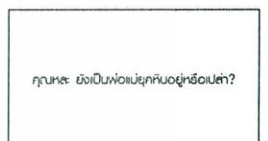
(ตัวอักษรบนภาพ) โหมก: โหมก  
โหมก: โหมก



โหมก: เป็นที่สงสัยว่า โหมก เป็นสิ่งมีชีวิต



โหมก: โหมก โหมก โหมก (Fade)...



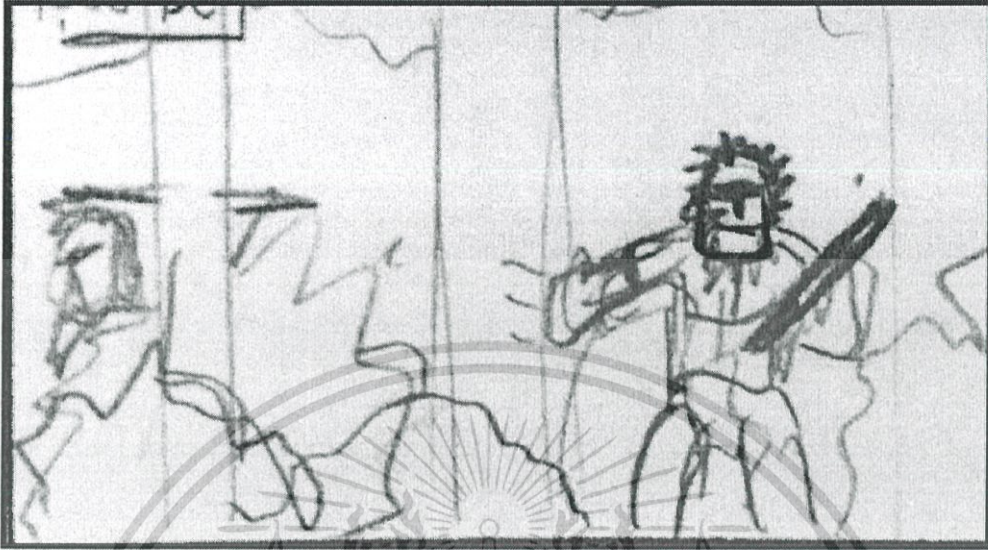
โหมก: ยี่สิบปีพ่อยุคหินอยู่หรือเปล่า?

รักลูกในหัวใจ  
อย่าให้ชีวิตลูกเป็นชีวิตของคนอื่น

\*ความหมายของภาพจะไม่ตรง  
กับความหมายของเนื้อหา  
คุณพ่อยุคหิน

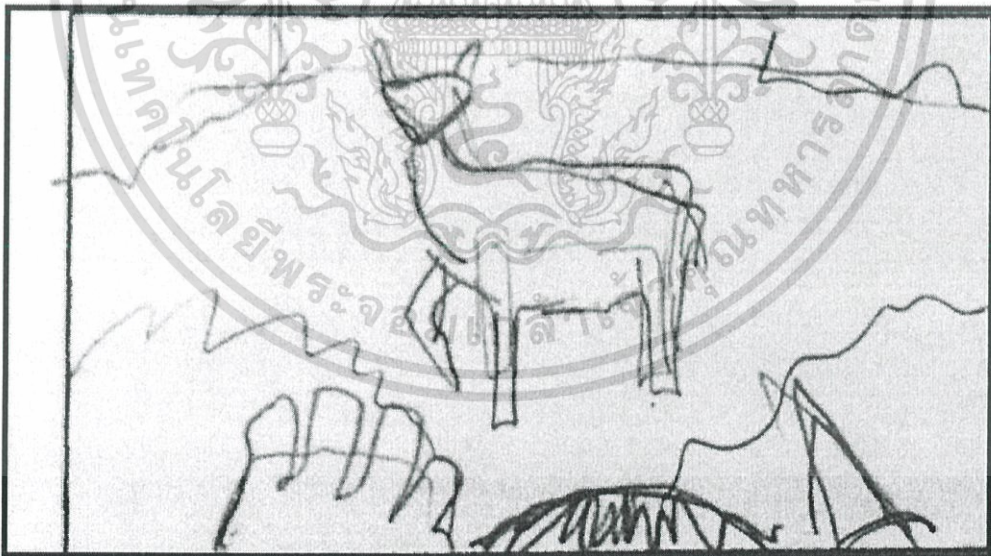
Shot by Shot: “คุณพ่อยุคหิน”

Shot ๑



โบชก: ย้อนไปในยุคโบราณ  
มนุษย์ยุคหินหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

Shot ๒



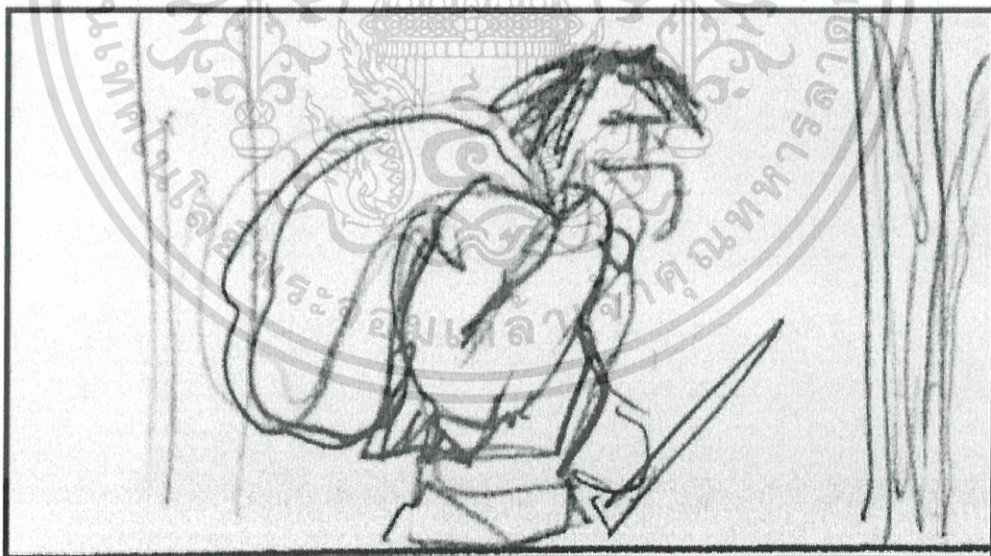
โบชก: ด้วยการออกไปหาอาหารในป่า

Shot ๓



โหมก: การล่า

Shot ๔



โหมก: คืออาชีพที่มนุษย์ยุคหินทำต่อๆกันมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๓๗  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๕



โบชก: ตั้งแต่รุ่ง...สู่...รุ่ง

Shot ๖



โบชก: ยกเว้นลูกของเขาคณนี้

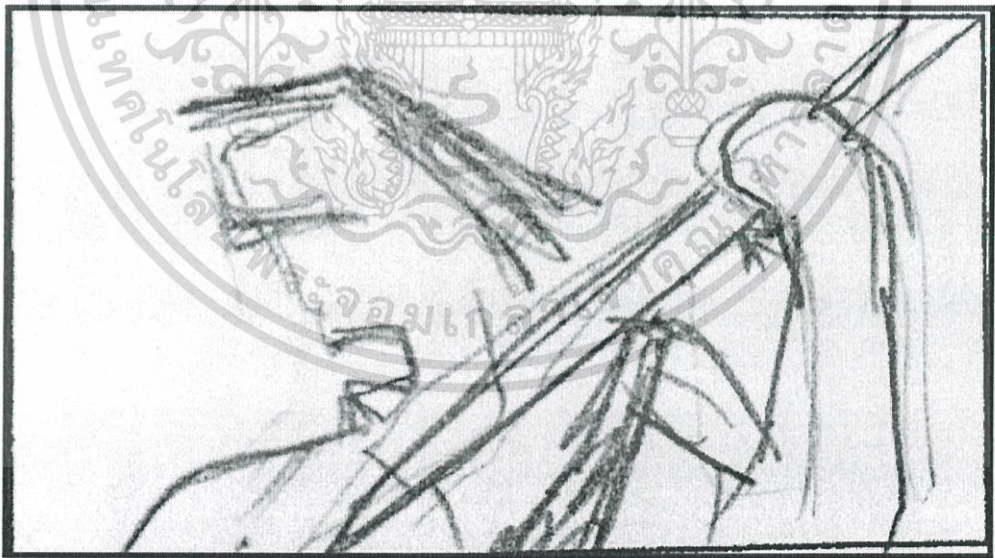
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๓๘</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๗



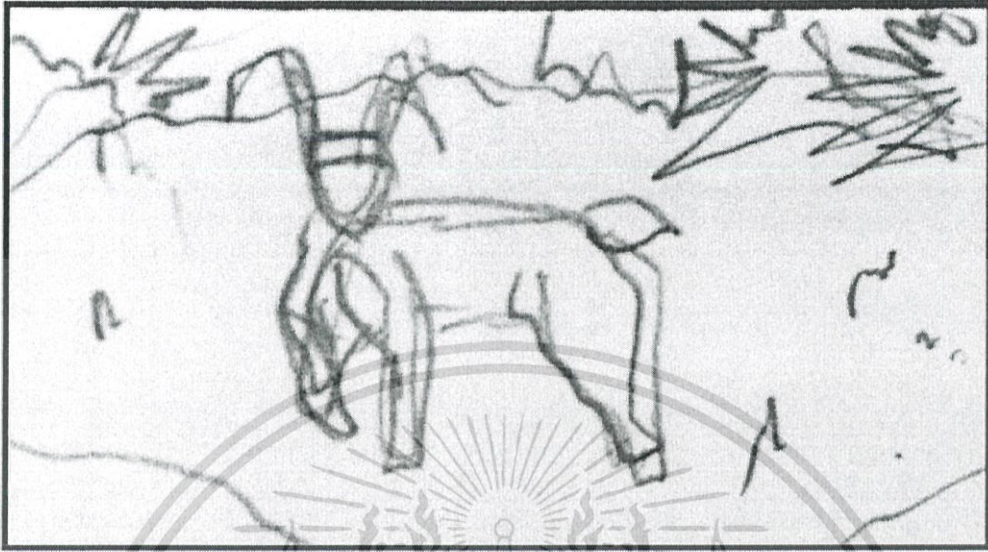
โหมก: ด้วยความกลัวว่าลูกตนจะไม่ยอมเป็นนักล่าสัตว์  
จึงบังคับให้ลูกตนเอง ออกไปหาอาหารคนเดียว  
ในป่า เป็นการฝึก

Shot ๘



โหมก: เขาเองยังงี้ก็ไม่ชอบล่าสัตว์

Shot ๙



โหมก: เพราะสำหรับเขา

Shot ๑๐



โหมก: เขาเห็นสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๔๐  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๑



โฆษก: เขาชอบที่จะวาดรูปของมัน แทนที่จะฆ่ามัน

Shot ๑๒



โฆษก: ชอบที่จะหาสัตว์แปลกๆ วาดเก็บไว้ให้คนอื่นดู  
ผลไม้ก็อึดได้จะกินเนื้อสัตว์ทำไม

Shot ๑๓



โฆษณา: มนุษย์หินหุ่มเดินทางกลับบ้านพร้อมกับสิ่งที่ตนรัก

Shot ๑๔



.... (เจียบ) ....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๕



(Subtitle)พ่อ: นั่นอะไร

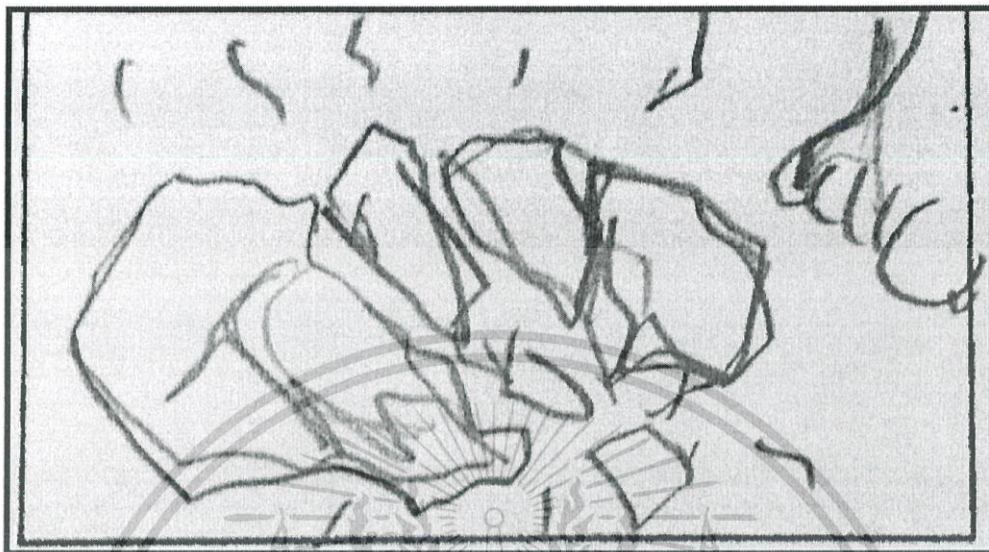
Shot ๑๖



(Subtitle)ลูก: รูปพวกสัตว์ใจ มีหลากหลายมากเลย ดูลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า<sup>๔๓</sup>  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๗



(มนุษย์เห็นตัวพ่อเปิดภาพวาดทิ้ง)

Shot ๑๘



(Subtitle)พ่อ: รูปภาพมันกินได้ไหม? ทำไมไม่ไปล่าสัตว์?

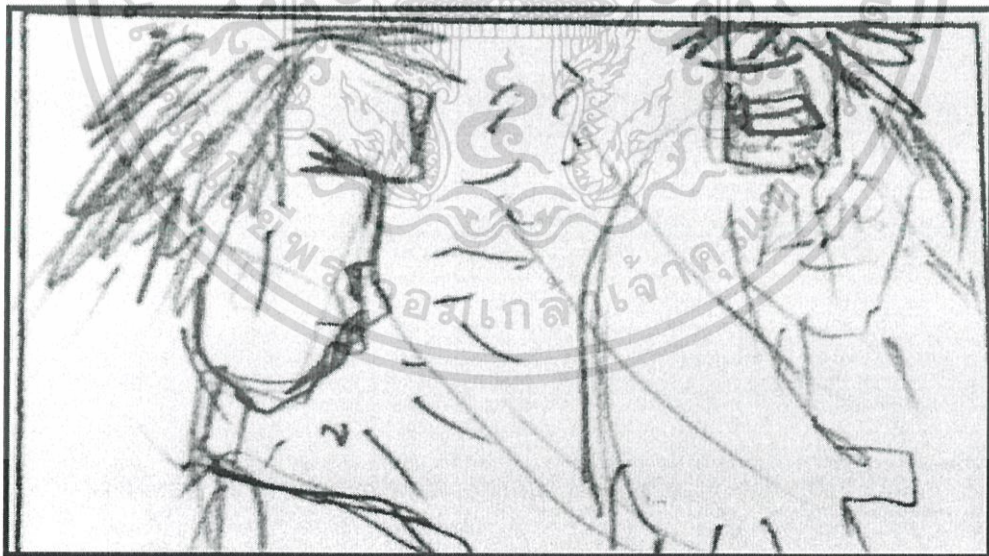
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๙



(Subtitle)ลูก: ก็นี่ไง พลาไม้ก็กินได้ ผมไม่ชอบล่าสัตว์  
พมล่าสัตว์ไม่ได้ ผมไม่เหมือนพ่อ

Shot ๒๐



(Subtitle)พ่อ: ทำไมไม่ทำตามที่พ่อสอน !!!  
(ตบหน้าลูกด้วยอารมณ์โมโห)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๑



(ตัดกลับมาเหตุการณ์ปัจจุบัน)  
พ่อ: พ่ออุตสาห์เลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ ทำไม่รู้จักคิด

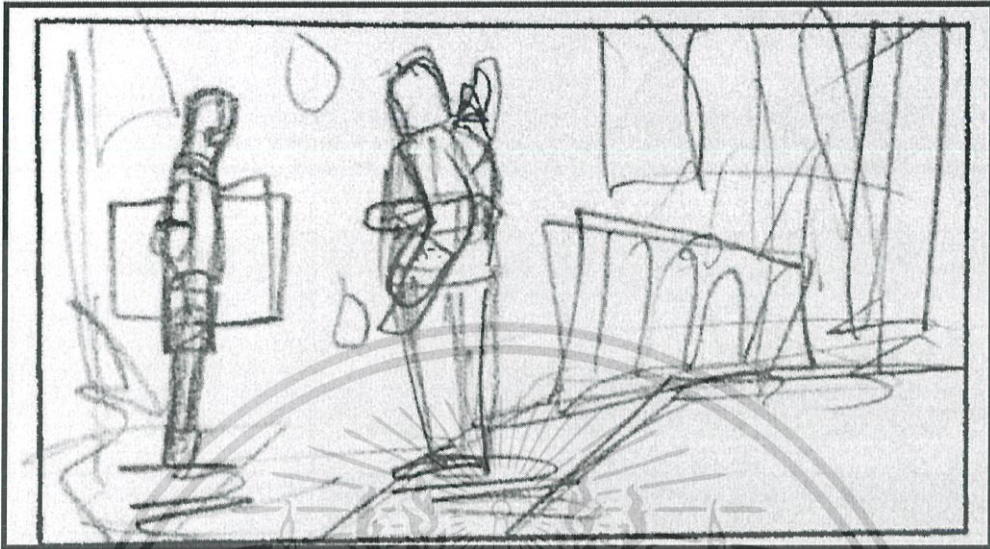
Shot ๒๒



ลูก : มันคือสิ่งที่พ่อคิด แต่มันไม่ใช่สิ่งที่ผมเป็น!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๓



ลูก : ชีวิตผมไม่ใช่ชีวิตเพื่อน: (Fade).....

Shot ๒๔

คุณหละ: ยังเป็นพ่อแม่ยุคหินอยู่หรือเปล่า?

รักลูกเป็นห่วงลูก  
อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ



#### ๕.๔ สรุบบรรยากาศโฆษณาสิ่งพิมพ์



ใช้ภาพถ่ายวันรับปริญญามาบิดเป็นอีกมุมหนึ่งจากที่เรามองว่าภาพถ่ายวันรับปริญญาคือวันที่นักศึกษามีความสุขที่สุดเพราะคือวันที่เขาได้เริ่มทำตามเส้นทางความฝันที่เขาเลือกเดินในแต่ละสายอาชีพแล้ว อีกทั้งยังเป็นความภูมิใจของพ่อแม่ที่ลูกของตนเองได้เรียนจบ และพร้อมที่จะออกไปทำงาน จึงบิดให้จากรอยยิ้มของลูกเป็นสีหน้าอมทุกข์และสิ่งที่ถือไม่ได้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนมาพูดง่าย ๆ ก็คือเขาไม่ได้เลือกทางเดินหรือคณะนี้แต่เป็นเพราะผลของแรงกดดันจากครอบครัวที่ทำให้เขาต้องจำใจไม่ได้จบในสิ่งที่เขารักแต่มาจบกับสิ่งที่พ่อแม่รักแทน



Shot by Shot: “ไม่มีอะไรดีไปกว่ามีชีวิตเป็นของตัวเอง”

Shot ๑



พ่อแม่หลายคนยังกลัวใจ สอนลูกอย่างไร ให้เขาประสบความสำเร็จ  
ในฐานะพ่อผมบอกเลย เราต้องสอนเขา เป็นแบบอย่างให้เขา

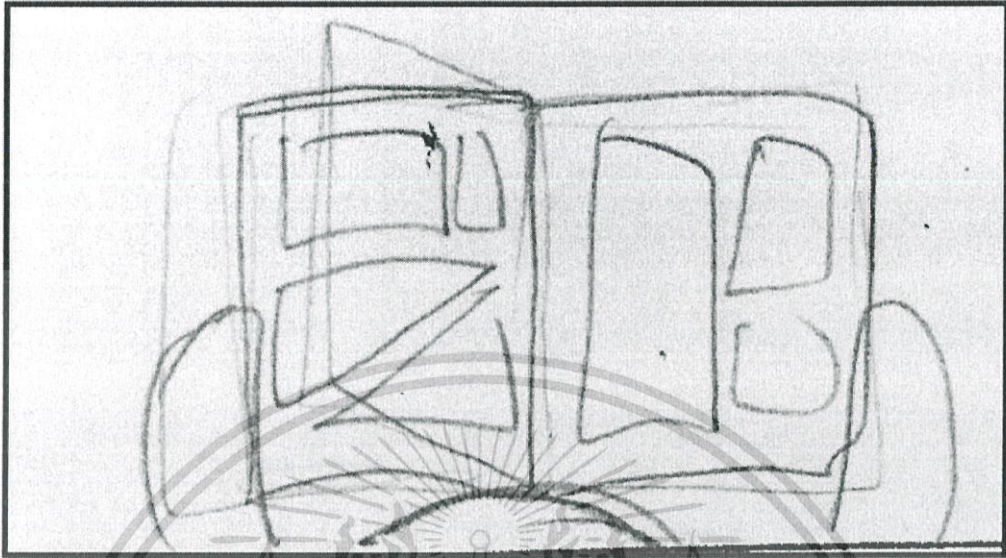
Shot ๒



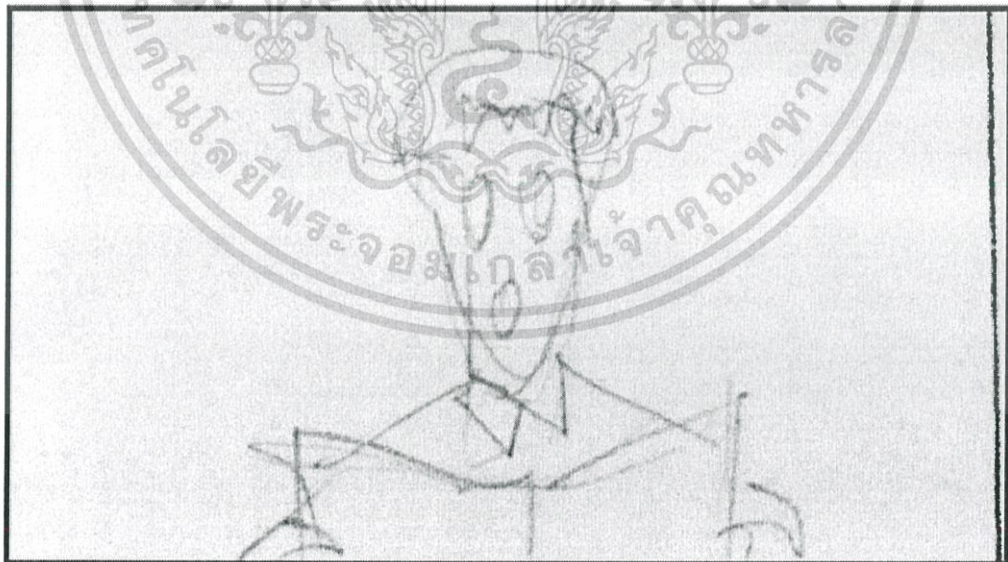
ผมบอกลูกเสมอ การเป็นหมอ ไม่ใช่เรื่องง่ายใครๆก็รู้  
มันต้องอ่าน ต้องเรียน ต้องท่องต้องจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๓



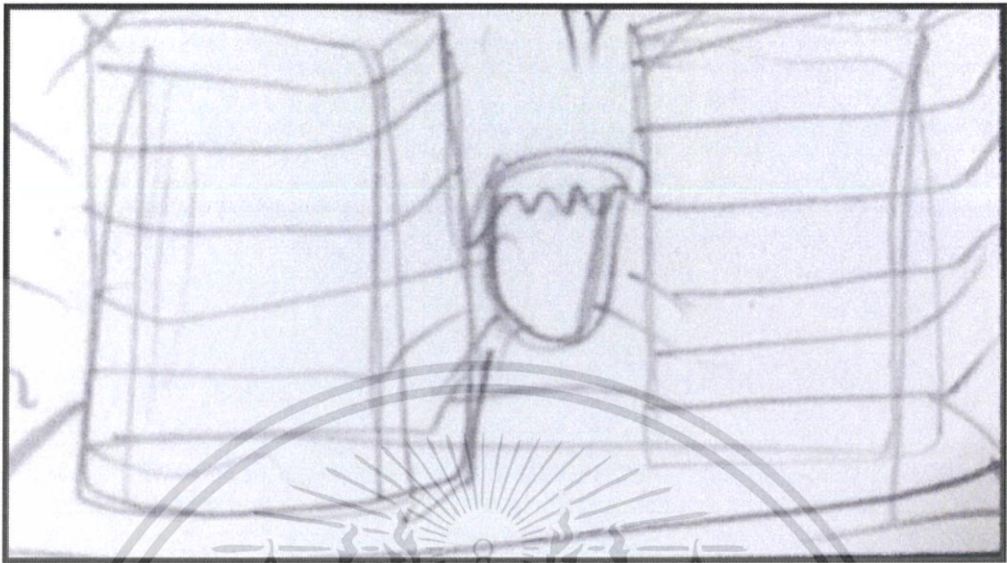
Shot ๔



เคมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๕๒  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๕



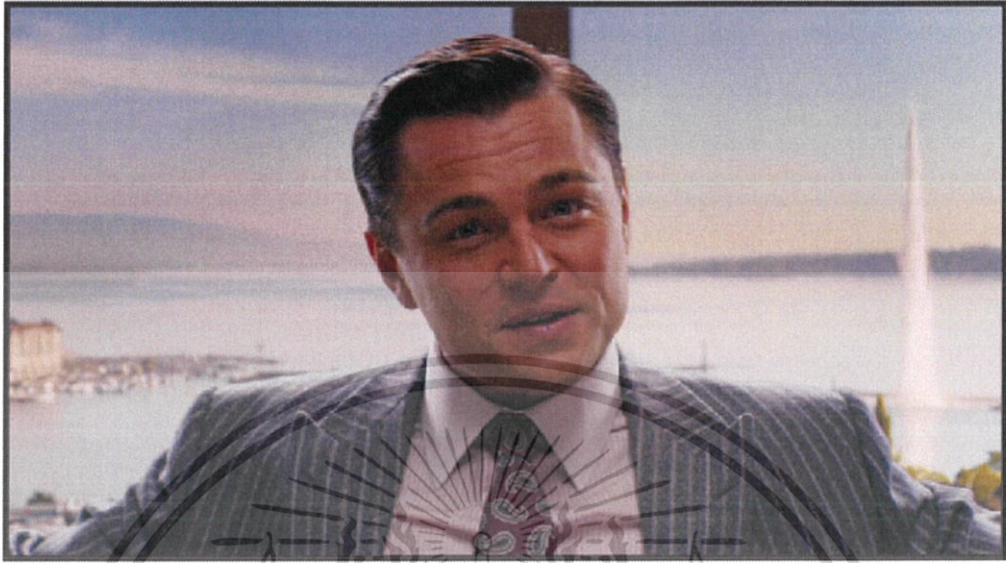
Shot ๖



ผมรู้สึกผมทำได้

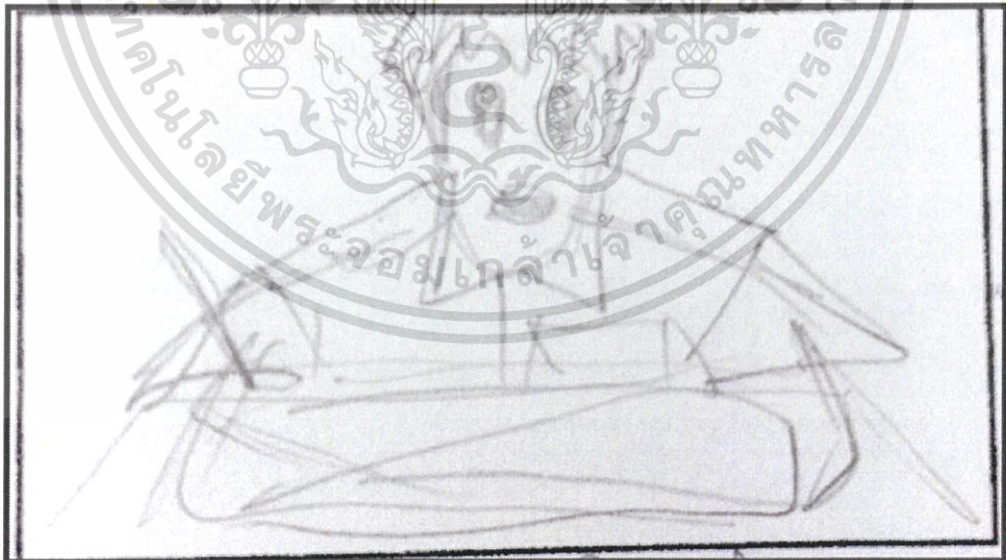
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๗



ผมเลยยึดเขาไว้ห้อง king เรื่องเงินหรือ เรื่องเล็ก

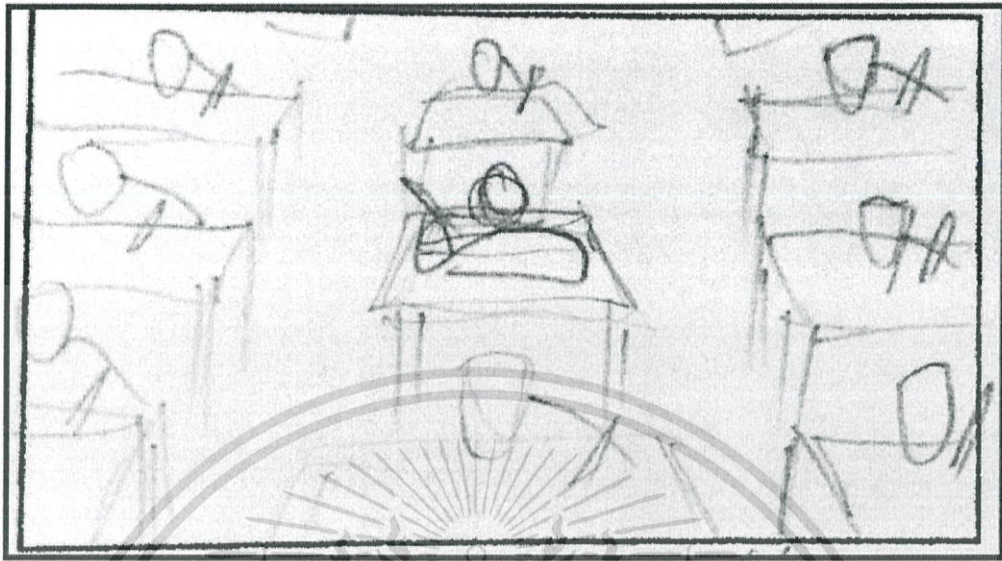
Shot ๘



อนาคตเขาสำคัญที่สุด ห้อง king

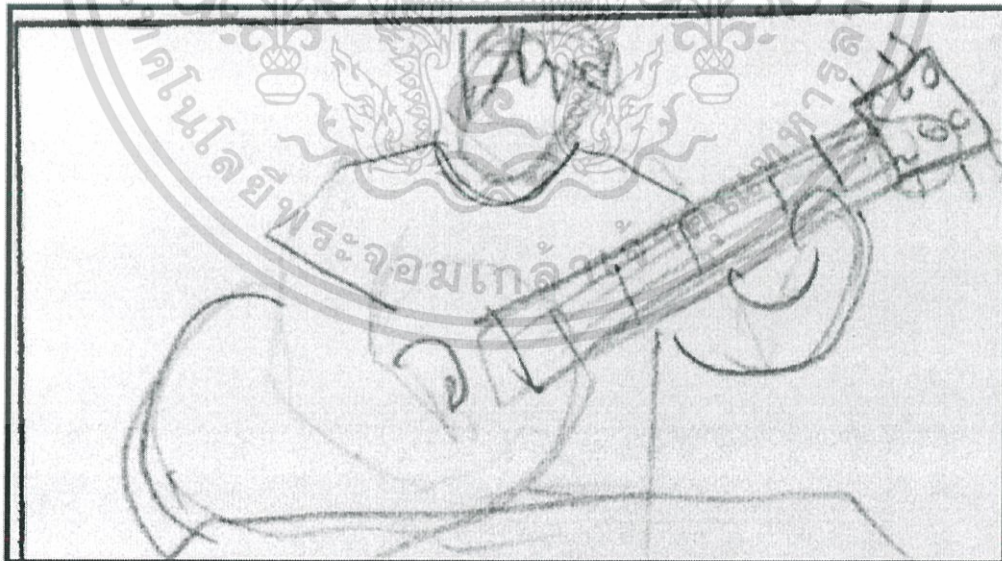
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๙



มีแต่เด็กเก่ง นันแหล่กำกาย นันแหล่คู่แห่ง

Shot ๑๐



ดนตรี ศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๑



ทำปาดังแต่เด็ก...

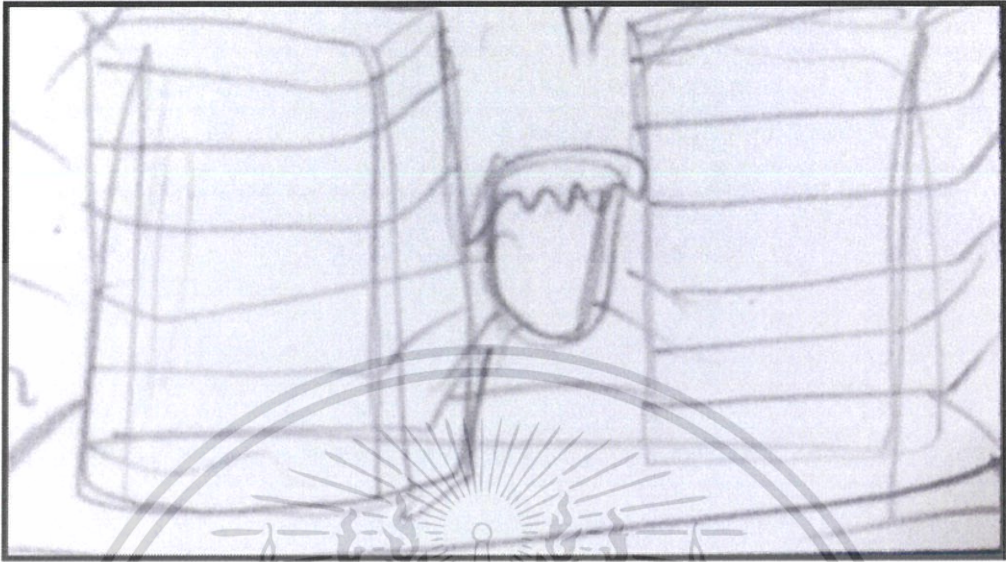
Shot ๑๒



จะสอบแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๓



อ่านหนังสือดีกว่านะ

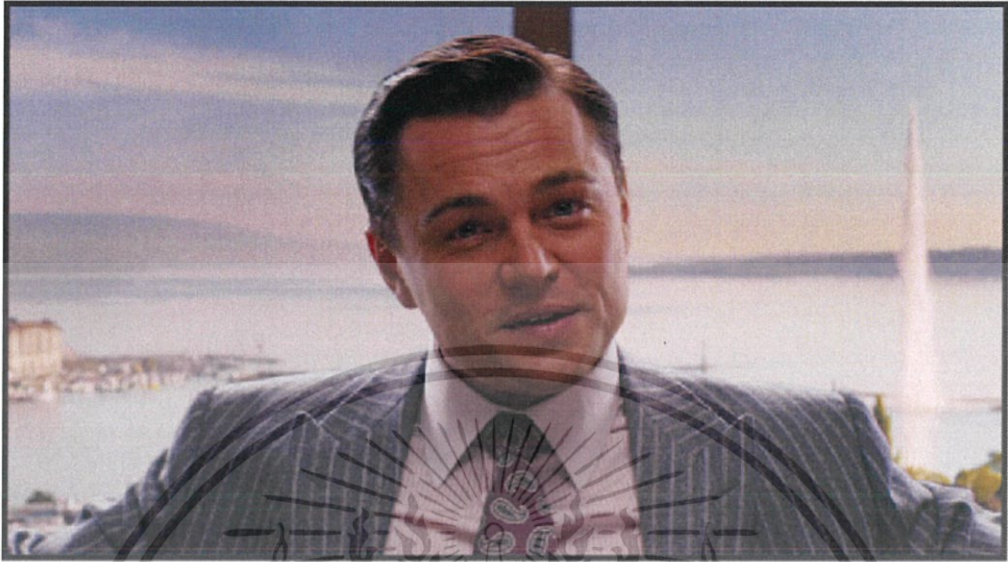
Shot ๑๔



## อิสระในการเลือกของเค้าอะหรอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๕



ผมรู้ใจเค้า หมอ นาย บัญชี หวีไม่พันแน่นอน

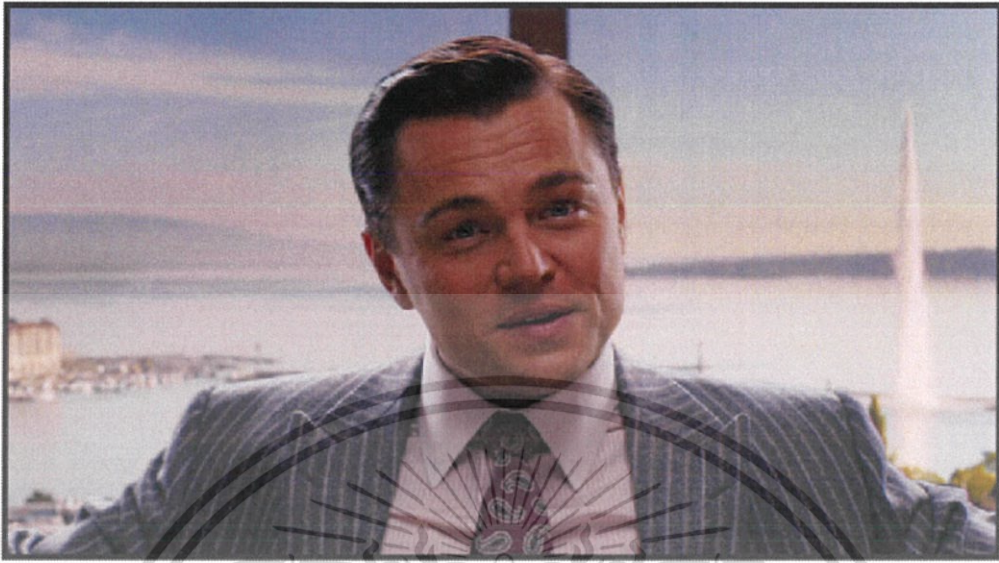
Shot ๑๖



เราเป็นพ่อ คุณว่า บังคับหน่อย เพื่อสิ่งที่ดีสำหรับเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๑๗



จำไว้ ลุง...ก็คือตัวเรา

Shot ๑๘

(ถ่ายทั้งแบบหันหน้าและหันเพื่อเก็บตามความเหมาะสม)

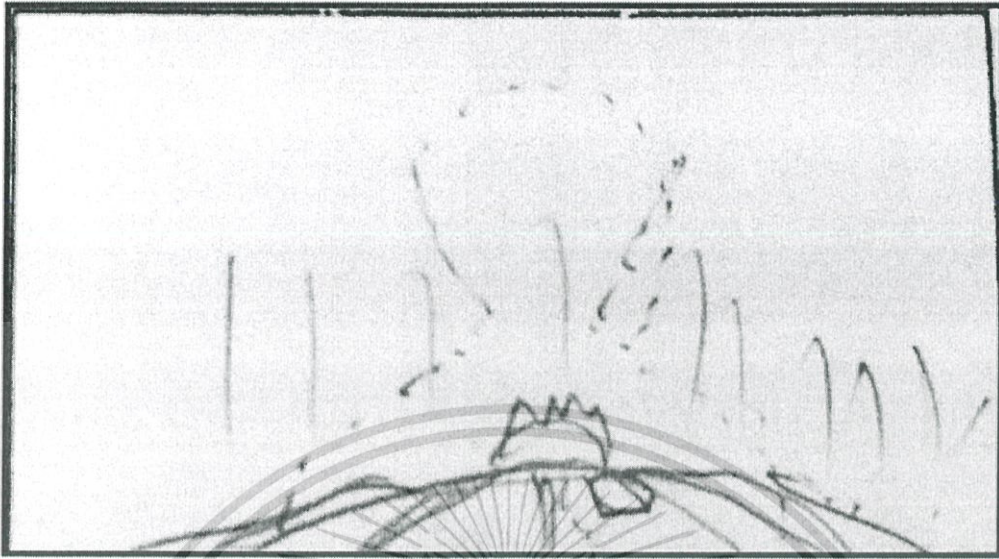


อนาคตเขา...เราเป็นคนต้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

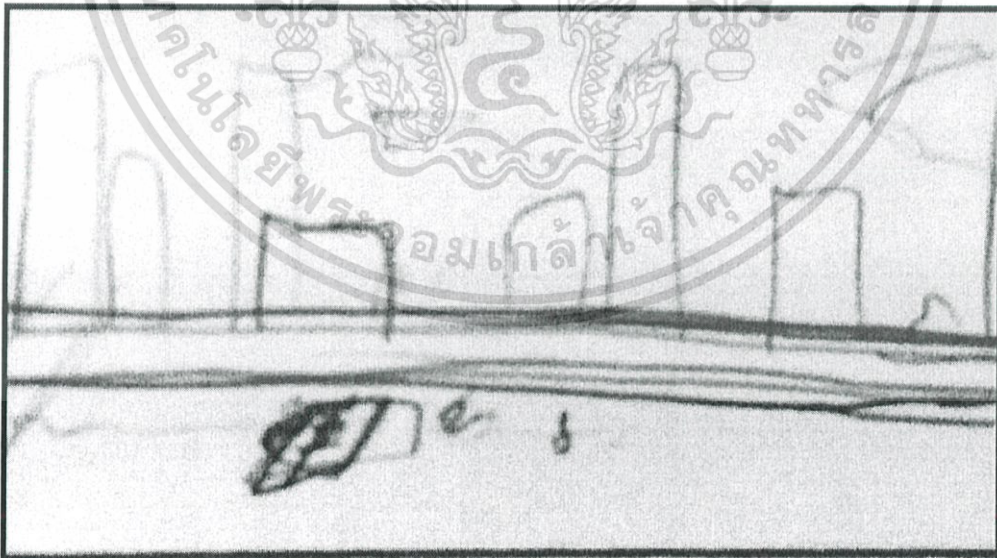
(ดับตกตึก)

Shot ๑๙



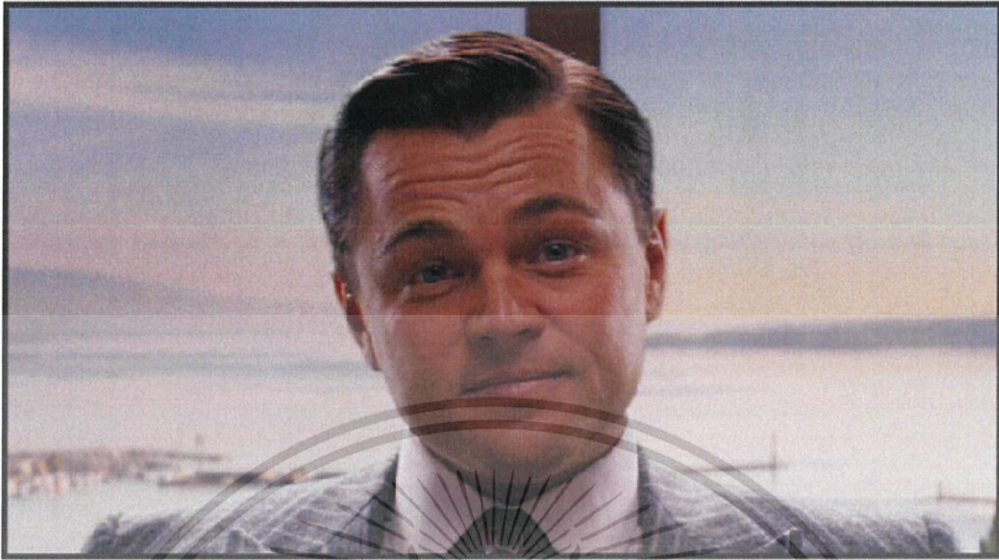
Shot ๒๐

(ซุมออกมาให้เหมือนโศดลงไปจริงๆ)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ๒๐  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๑



Shot ๒๒



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shot ๒๓

รักลูกเป็นห่วงลูก  
อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

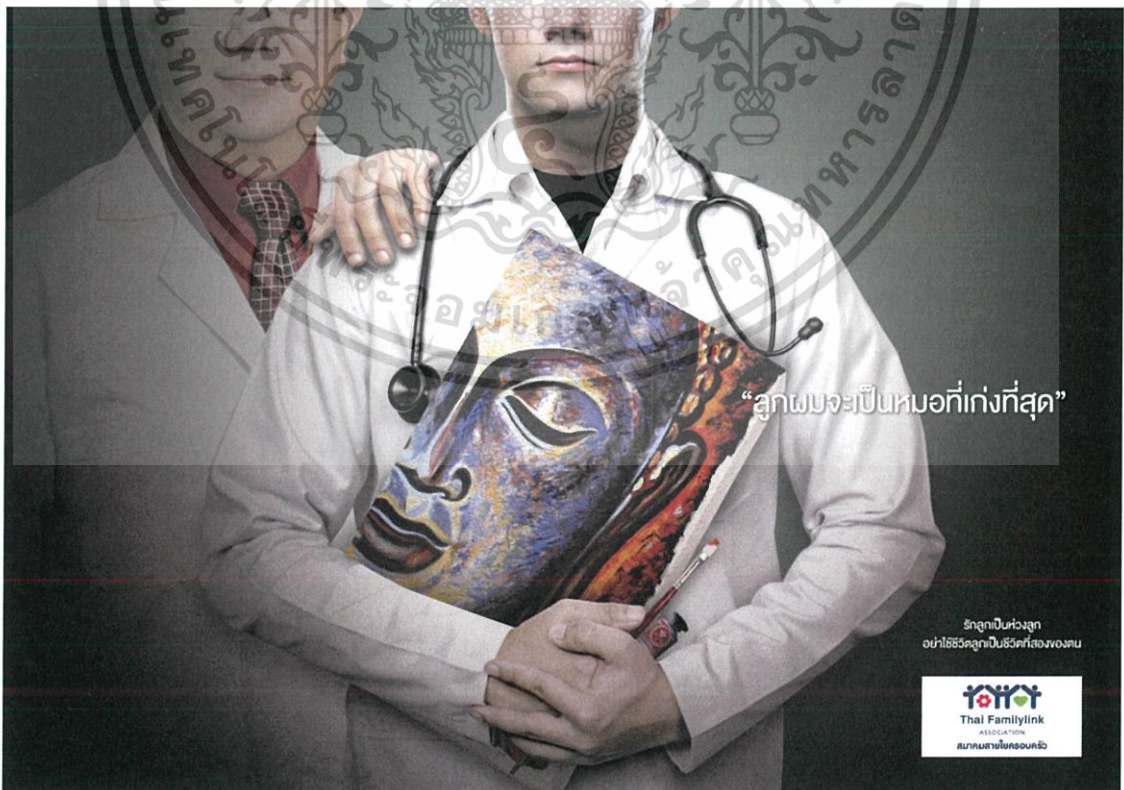
## บทที่ ๖

### ผลงานสำเร็จ

#### ๖.๑ โฆษณาสิ่งพิมพ์

แบ่งออกเป็นสามชิ้นโดยยึดไอเดีย “รักลูกเป็นห่วงลูก อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ” โดยไอเดียของภาพคือ “รูปภาพแห่งความภูมิใจ” ใช้ Art Direction ของรูปถ่ายรับปริญญามาเปลี่ยนจากการที่ทุกคนควรจะดีใจกลายเป็นมีแต่พ่อหรือแม่ที่ดีใจแต่ลูกนั้นในมือถืออย่างอื่นที่ไม่ใช่สิ่งที่ตนเรียนจบแต่เป็นสิ่งที่ตนเองชอบ เพื่อให้เห็นถึงแรงกดดันจากความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อเขา

#### ๖.๑.๑ “ลูกผมจะเป็นหมอกที่เก่งที่สุด”

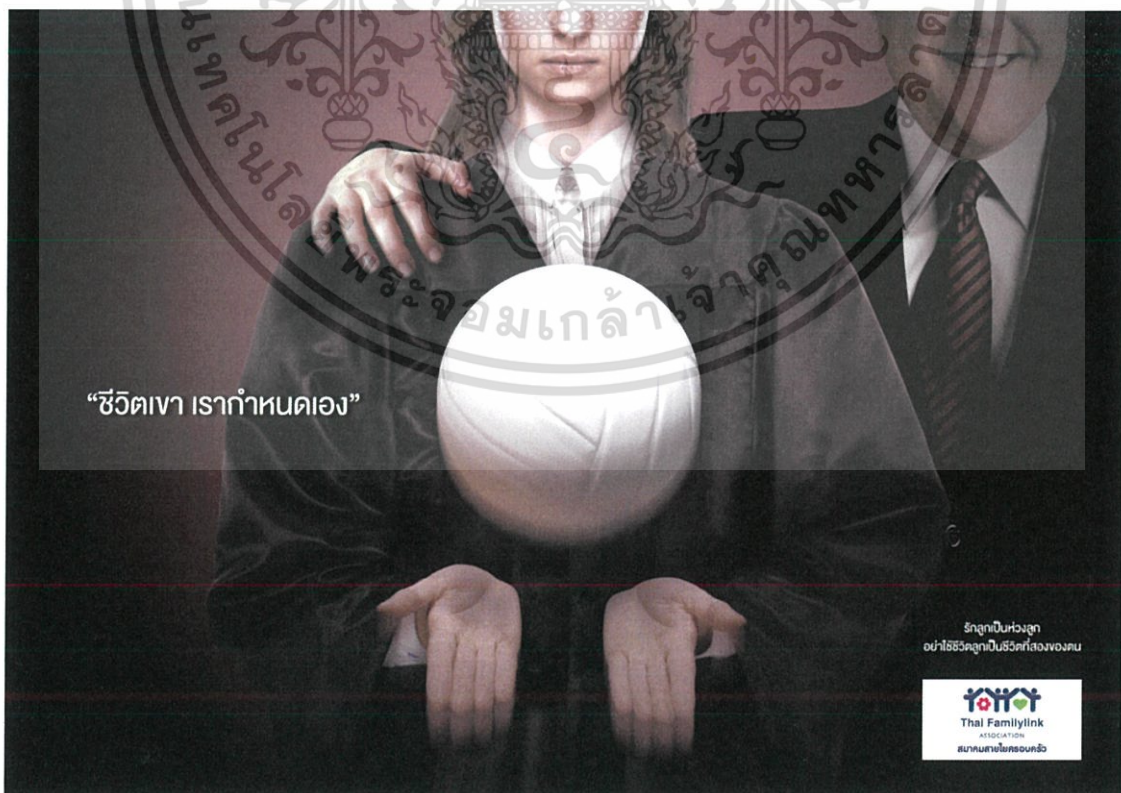


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑.๒ “อนาคตรุ่งแน่ เชื้อแม่สี”



๖.๑.๓ “ชีวิตเขาเรากำหนดเอง”



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๒ หนึ่งโฆษณา



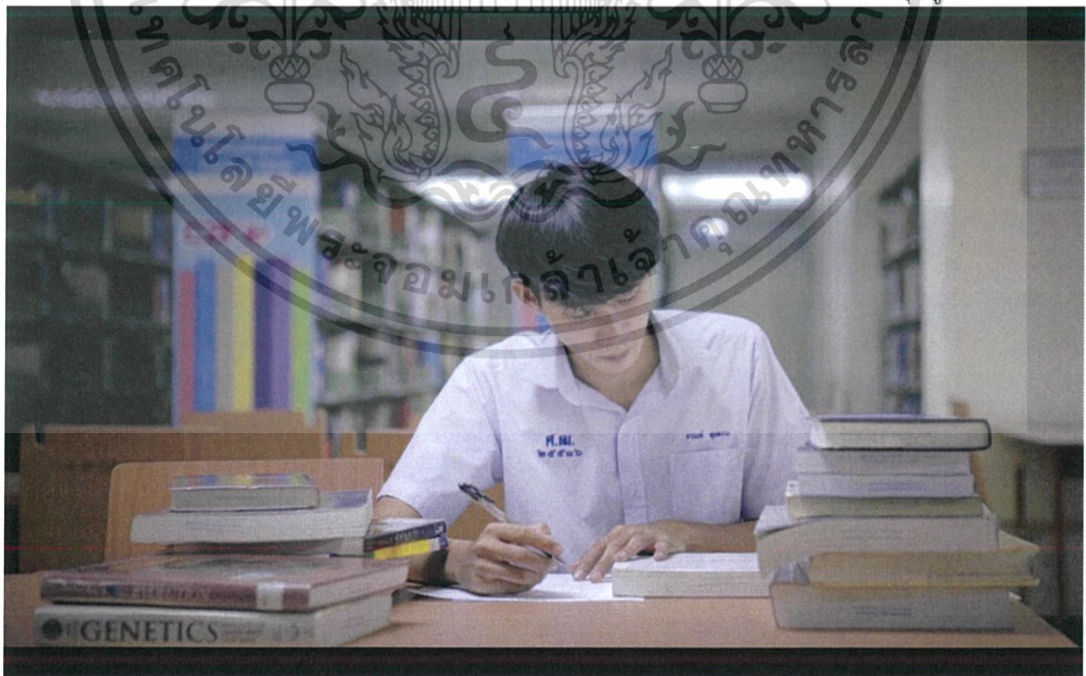
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานอกระบบเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑: ห้องทำงานของพ่อ



พ่อ: มีพ่อแม่หลายคนถามผมว่าเลี้ยงลูกยังไงให้ประสบความสำเร็จ...ผมรู้ว่ามันไม่ง่าย

Scene ๒: ห้องสมุดลูกอ่านหนังสือ



พ่อ: มันต้องขยัน

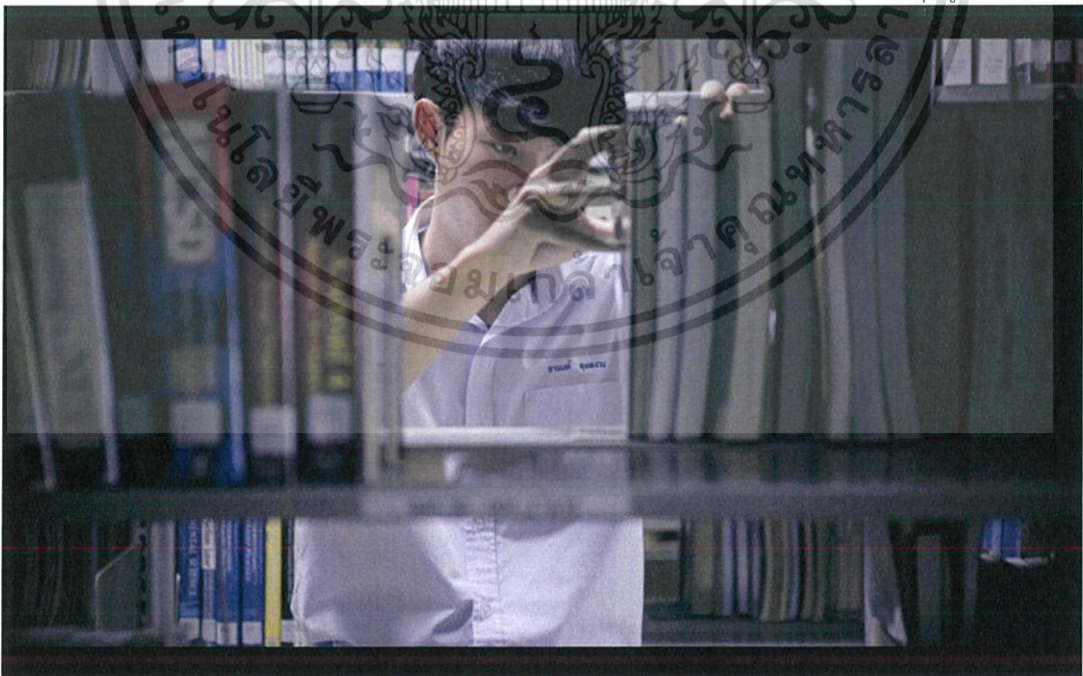
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๓: ห้องสมุดลูกหาหนังสือ



พ่อ: ฟิสิกส์

Scene ๔: ห้องสมุดลูกหาหนังสือ



พ่อ: เคมี

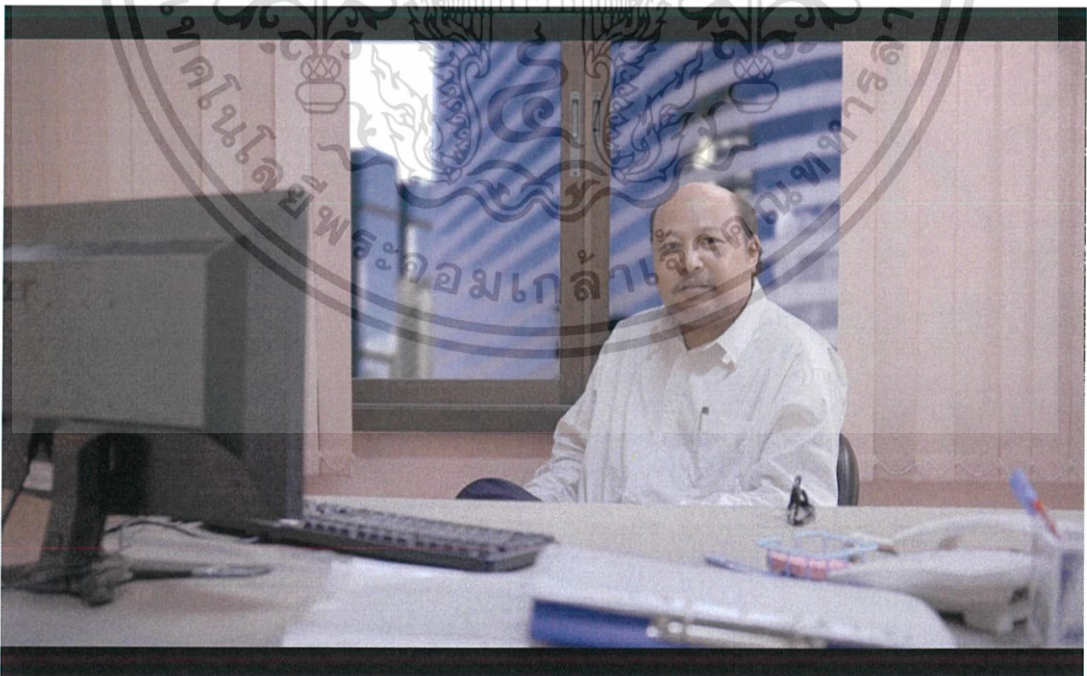
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๕: ห้องสมุดลูกหาหนังสือ



พ่อ: ชีวะ

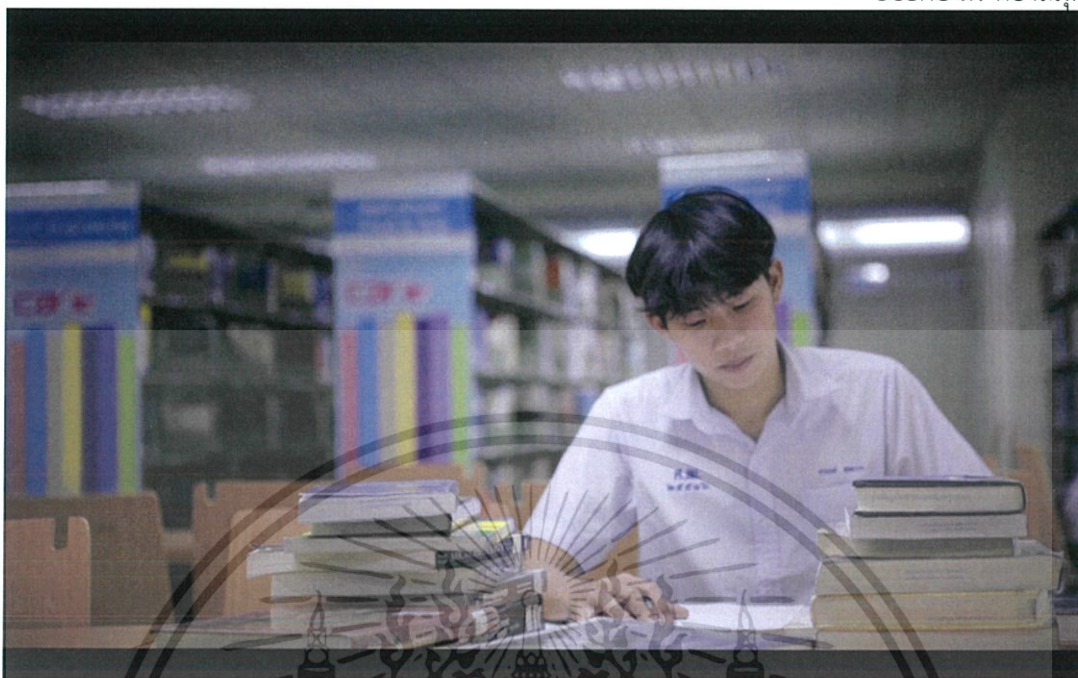
Scene ๖: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: ลูกผมอะทำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๗: ห้องสมุด



ลูกสายหน้า

Scene ๘: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: หีหี...นี่ก็ใกล้จะสอบแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๘: ห้องสอบ



ลูกมองข้อสอบ

Scene ๑๐: ห้องสอบ



ลูกสายหน้า

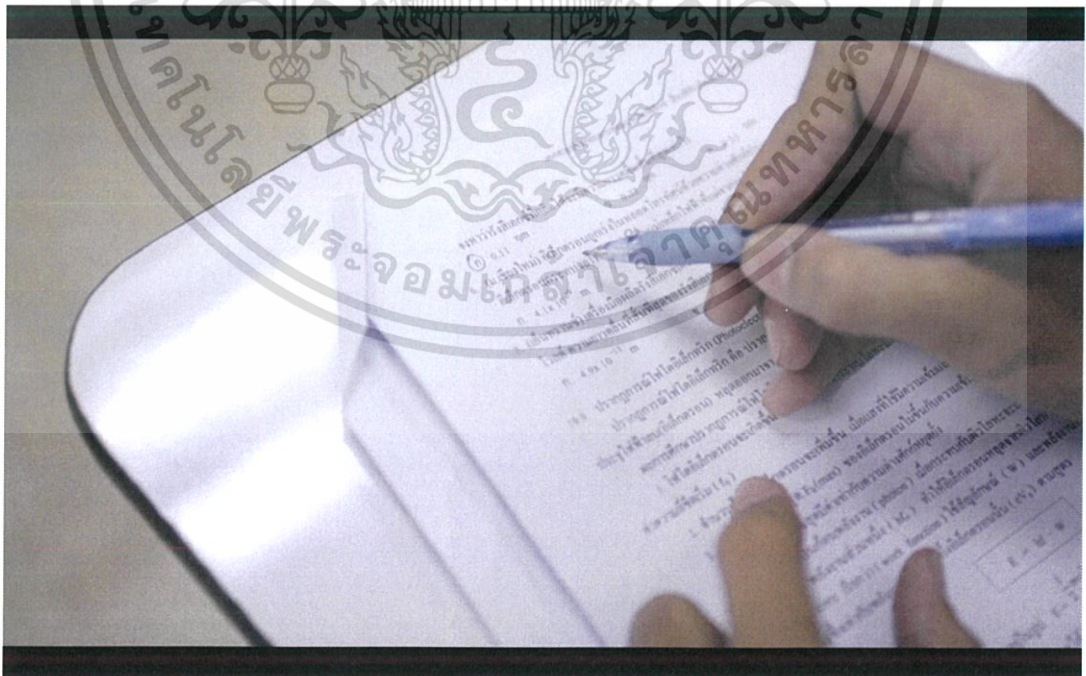
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑๑: ห้องสอบ



พ่อ: มีแต่เด็กเก่งๆทั้งนั้นแหละที่มองว่าทำทนาย

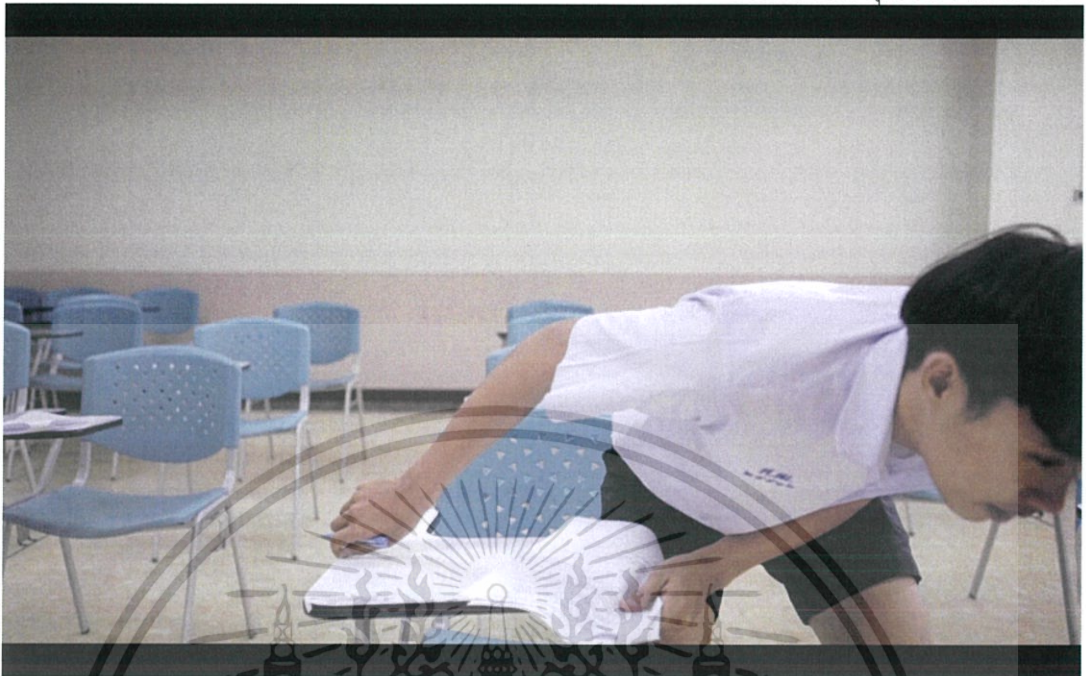
Scene ๑๒: ห้องสอบ



ข้อสอบที่ฟังกาไปข้อเดียว

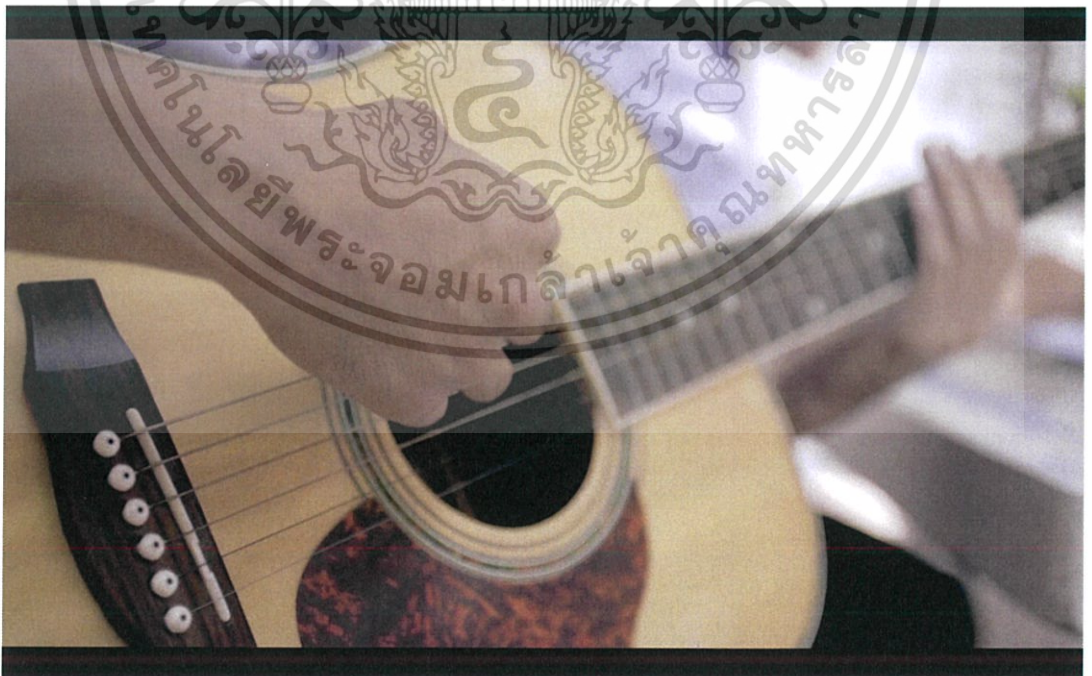
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑๓: ลูกออกจากห้องสอบ



พ่อ: เพื่ออนาคตที่ดีของเขา

Scene ๑๔: สถานเล่นดนตรี



พ่อ: ดนตรี

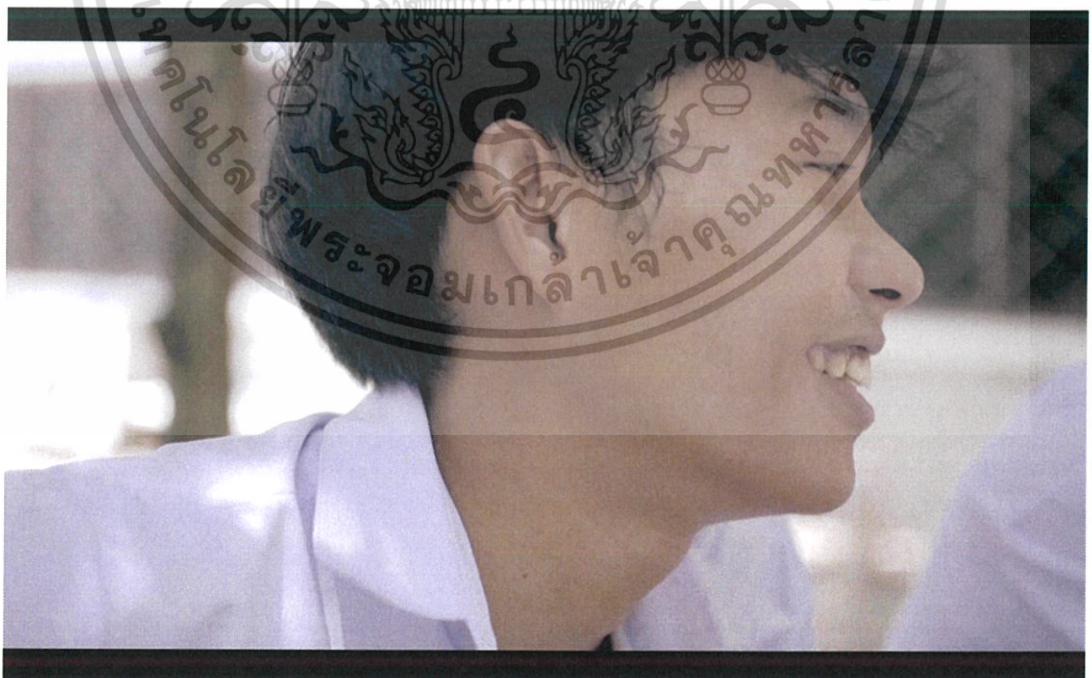
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑๕: ลานเล่นดนตรี



พ่อ: ศิลปะ

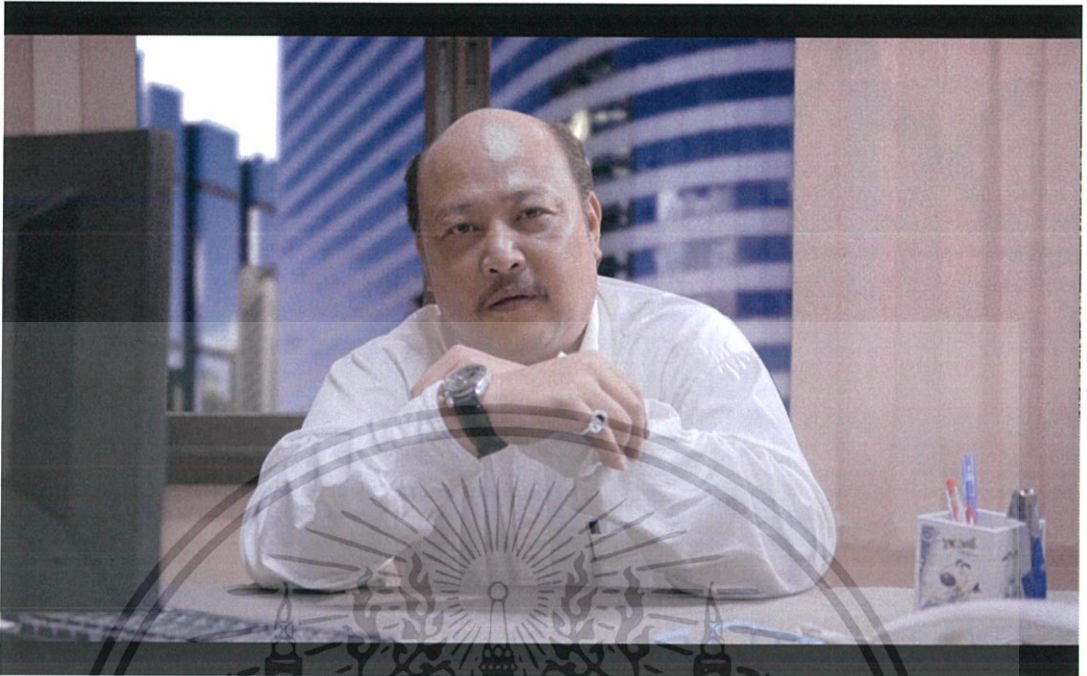
Scene ๑๖: ลานเล่นดนตรี



พ่อ: ให้เป็นเรื่องรอง

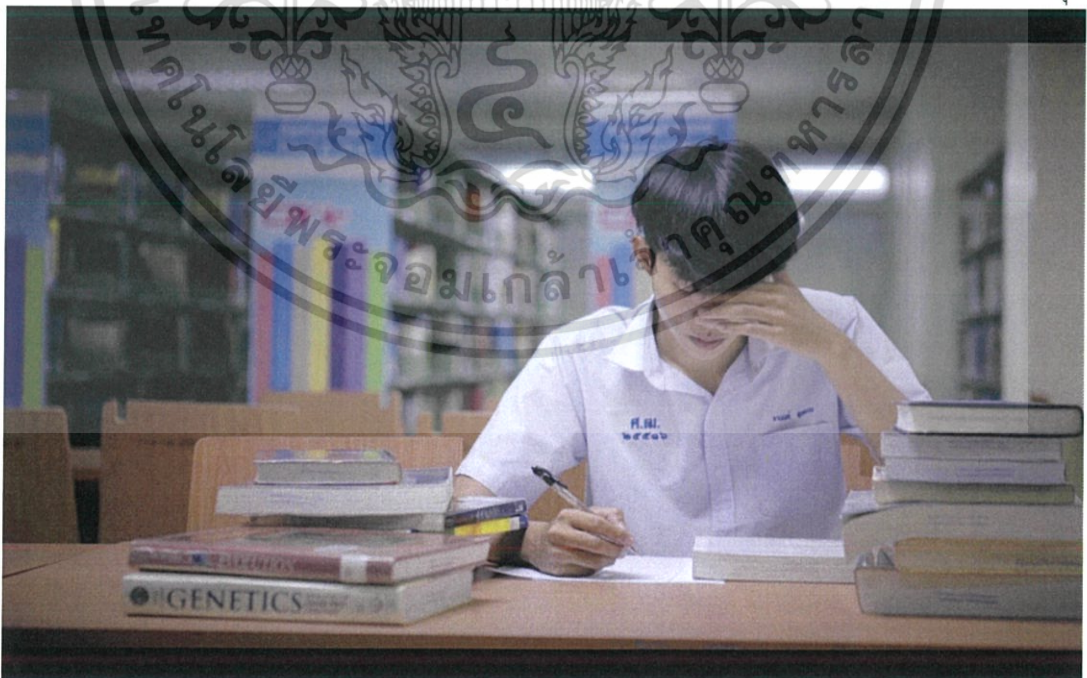
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑๗: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: อ่านหนังสือดีกว่า

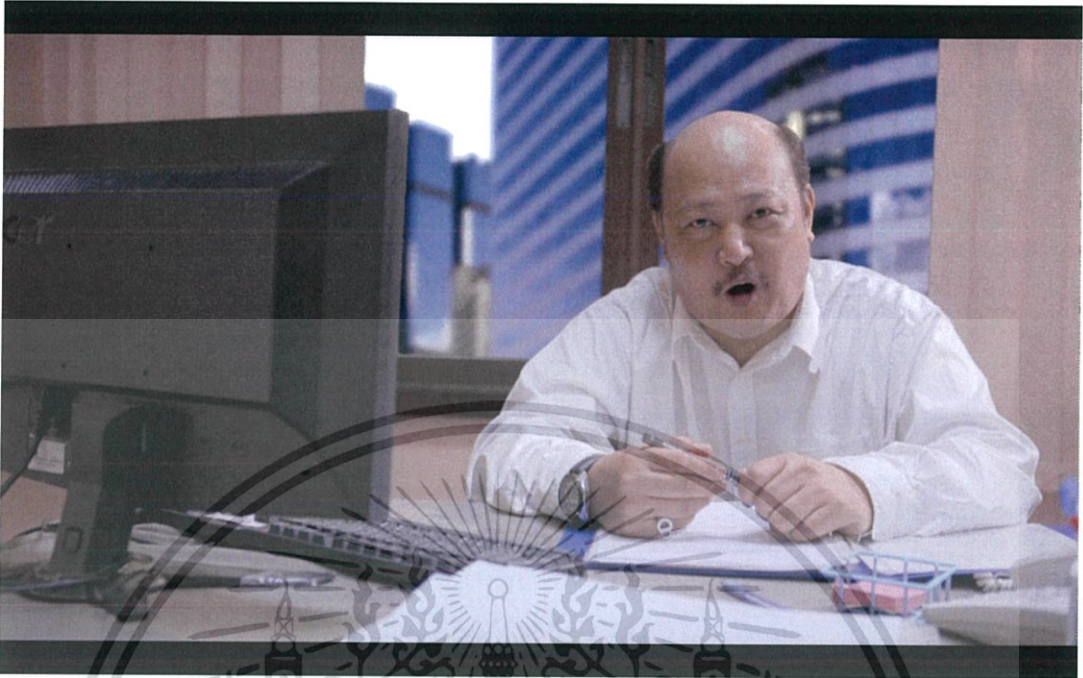
Scene ๑๘: ห้องสมุด



พ่อ: อิศระในการเลือกคณะของเค้าอะนะ

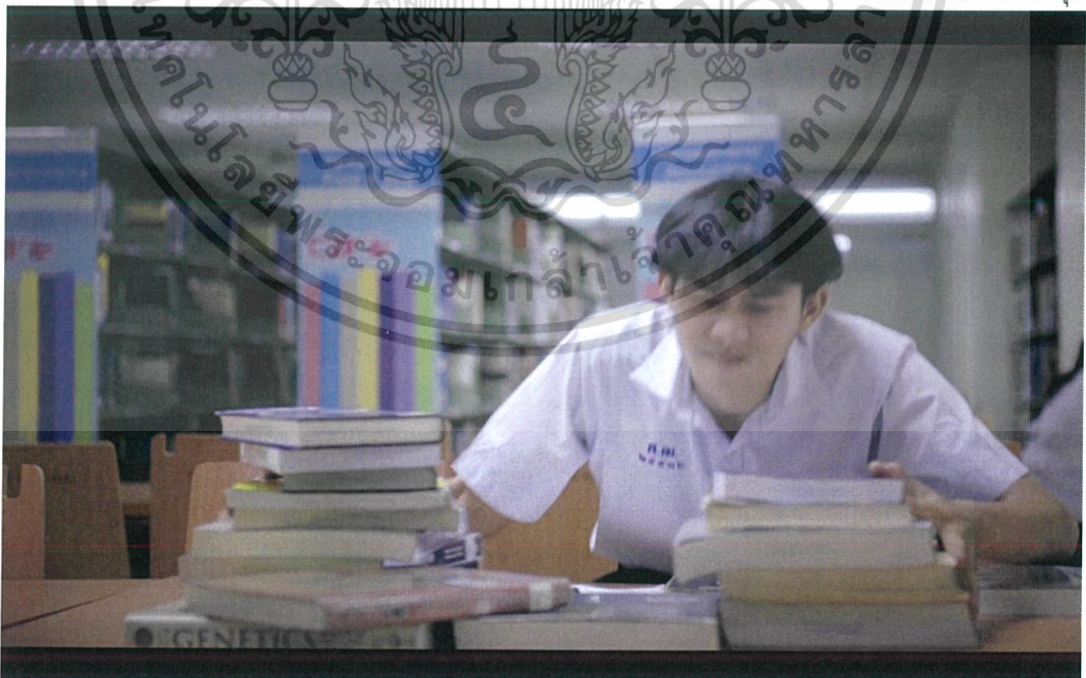
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๑๙: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: หมอ วิตะ นาย หนีไม่พ้นหรอก

Scene ๒๐: ห้องสมุด



ด้วยแรงกดดันที่ได้รับจึงผลักกองหนังสือที่ต้องอ่านทิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๒๑: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: เราเป็นพ่อผู้ด่าบ้างก็เค็ด้าหน่อย

Scene ๒๒: ทางขึ้นตาดฟ้า



พ่อ: ก็เพื่ออนาคตที่ดีของเค็ด้า

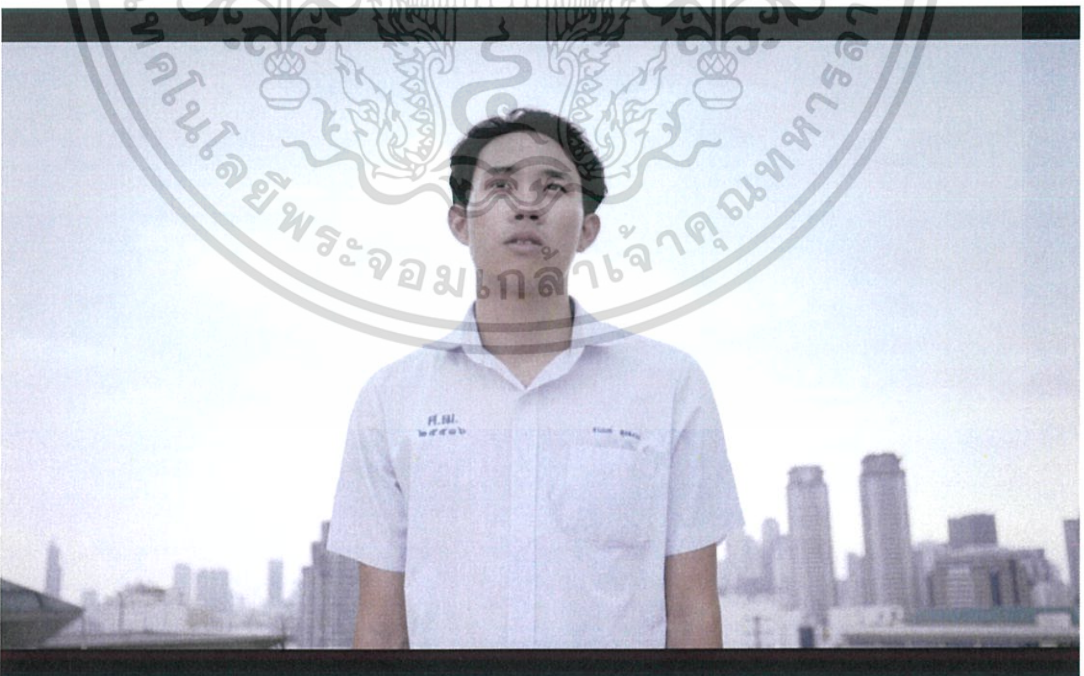
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๒๓: ดาดฟ้าของตึก



พ่อ: จำไว้

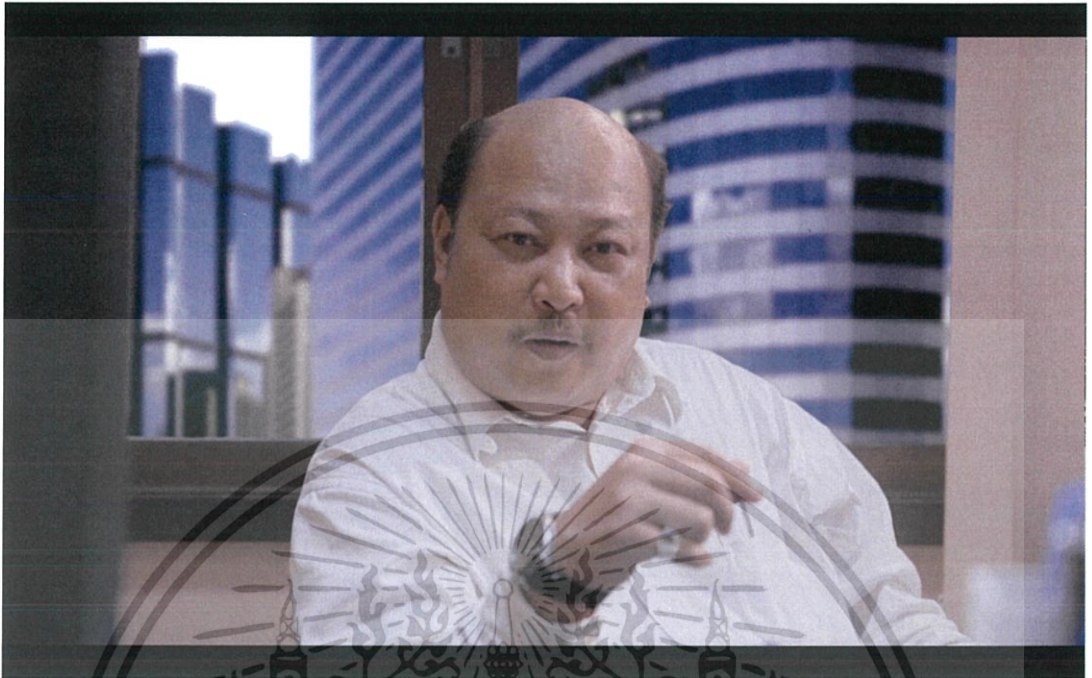
Scene ๒๔: ดาดฟ้าของตึก



พ่อ: ลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๒๕: ห้องทำงานพ่อ



พ่อ: ก็คือตัวเรา

Scene ๒๖: ดาดฟ้าของตึก



พ่อ: อนาคตของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene ๒๗: ดาดฟ้าของตึก



พ่อ: เราเป็นคนตัวเอง

Scene ๒๘: ดาดฟ้าของตึก



ไม่มีอะไรดีไปกว่าการมีชีวิตเป็นของตัวเอง

ไม่มีอะไรดีไปกว่าการมีชีวิตเป็นของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



รักลูก เป็นห่วงลูก  
อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นภาระของคุณ

รักลูกเป็นห่วงลูก อย่าใช้ชีวิตลูกเป็นชีวิตที่สองของคุณ



## บทที่ ๗

### บทสรุปและข้อเสนอแนะ

#### ๗.๑ บทสรุป

ข้าพเจ้าค่อนข้างพอใจกับงานชิ้นนี้ของตนเองเนื่องจากเป็นครั้งแรกที่ได้ลองทำสิ่งใหม่และไม่เคยทำมาก่อนเพราะปกติจะไม่ได้ทำการถ่ายทำ แต่ครั้งนี้ได้ทำเลยรู้สึกว่าได้ประสบการณ์ใหม่ๆที่ไม่เคยได้มาก่อนเหมือนได้กำกับหนังที่ตนเองเขียน สนุกดี ได้พบกับวิธีการทำและ ขั้นตอนที่เราไม่เคยรู้มาก่อนในการถ่ายทำและนี่ก็เป็นโจทย์ที่ยากพอสมควรจึงทำให้ต้องปรึกษากับคนรอบข้างทุกคนและทุกคนก็คอยช่วยอยู่ตลอดจึงทำให้รู้สึกพอใจกับงานชิ้นนี้ถึงแม้จะมีข้อจำกัดทางเรื่องเวลาที่ทำให้งานอาจจะยังไม่ได้ดีไปทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ดีดีในการเทียบกับระยะเวลาการทำงานที่ให้อีกทั้งอาจารย์ทุกคนที่คอยให้คำปรึกษาถ้าไม่ได้พวกเขาก็คงไม่มีงานเราในวันนี้ทั้งที่ทางไว้ต่อไปชีวิตยังคงต้องเดินตามหาความฝันต่อไปให้กลมกลืนกลมเท่าให้หรือมันจะไปจบที่ตรงไหนยังคงจำเอาไว้ว่ามีพวกท่านเสมอ

#### ๗.๒ ปัญหาและข้อจำกัดในการศึกษา

ปัจจัยส่วนใหญ่คงเป็นเรื่องของทุนที่ใช้ในการทำที่สืเนื่องจากมีงบประมาณที่น้อยจึงทำให้สร้างสรรค์ผลออกมาได้ไม่ดีเท่าที่ควรแต่ด้วยเวลา ก็พอใจเนื่องจากเวลาที่เรานำไปในการเสนอและคิดงานทำให้มีเวลาในการถ่ายทำค่อนข้างน้อยจึงไม่ได้มีการปรับในเรื่องของโทนและความสวยงามให้ดีมากนักแต่ยังคงความเป็นหนังที่มีความเข้มข้น อิมเมจอยู่ไว้ได้นอกจากนี้ก็เป็นตัวข้าพเจ้าเอง ที่ไม่ได้คำนึงถึงเวลาและงบประมาณไว้ล่วงหน้าจึงทำให้งานออกมาเป็นในลักษณะนี้

#### ๗.๓ ข้อเสนอแนะ

เวลาที่คิดจะทำอะไรจำไว้เสมอสิ่งแรกที่ต้องคิดคือแผนการ เพราะนั่นคือสิ่งสำคัญที่สุดในการทำอะไรก็ตามถ้าเราวางแผนไม่ดีหรือแยกว่านั่นไม่ได้วางถ้าเกิดเหตุที่ไม่คาดคิดอย่างเช่นป่วยหรือเป็นไข้หวัดรุนแรงเราจะเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ทั้งนี้ทั้งนั้นควรมีเวลาให้นักศึกษาได้คิดหรือทำมากกว่านี้เนื่องจากนี่คือผลงานชิ้นเอกซึ่งเป็นหน้าเป็นตาจึงสมควรได้รับเวลาที่มากขึ้น มากกว่างานชิ้นอื่นๆ

#### ๗.๔ ประโยชน์ที่ได้รับ

ได้ลองในสิ่งที่ไม่มีโอกาสได้ทำเนื่องจากโจทย์เปิดกว้างทำให้เราคิดอะไรก็ได้หรือทำอะไรได้ก็ยังดีในเรื่องขององค์ความรู้หรือการให้ความรู้จึงเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้ลองทำอะไรใหม่ๆหรือที่สิ่งที่ตนเองถนัดให้ดียิ่งขึ้นหรือแม้แต่เป็นการฝึกสิ่งที่ตนเองอาจจะไม่ถนัดให้เก่งยิ่งขึ้น

## บรรณานุกรม

- <https://www.gotoknow.org/posts/๖๑๑๑๙>  
[http://www.rcpsycht.org/cap/book๐๔\\_๖.php](http://www.rcpsycht.org/cap/book๐๔_๖.php)  
<http://www.manager.co.th/Family/ViewNews.aspx?NewsID=๙๕๓๐๐๐๐๕๗๙๐๔>  
<http://www.theactkk.net/home/homenew๑/DetailsNews.asp?TID=๕๔๓๑>  
<https://www.dek-d.com/admission/๒๓๕๕๐/>  
<https://pantip.com/topic/๓๐๙๖๙๐๑๔>



## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล  
ที่อยู่

นาย ภาวัต ถานะภิรมย์  
ที่อยู่ บ้านเลขที่ 2/804 ซอย 2/2 หมู่ 1 หมู่บ้านศุภาลัยบุรี  
ถนน เลียบคลองสี่ ตำบล คลองสี่ อำเภอ คลองหลวง จังหวัด  
ปทุมธานี 12120

การติดต่อ

E - mail : Pawat2371@hotmail.com  
Tel. : 0863468870

## ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2549 (ปีการศึกษา 2548) ประถมศึกษา โรงเรียนผไทอุดมศึกษา  
พ.ศ.2555 (ปีการศึกษา 2554) มัธยมศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี  
พ.ศ.2559 (ปีการศึกษา 2558) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

